

3. พรรครีพับลิกันนำโดยเจมส์ อี. คาร์เตอร์ ชนะการเลือกตั้งปี 1976¹¹⁷

ภาระของประธานาธิบดีฟอร์ดอยู่ช่วงปี 1974-1977 การเลือกตั้งมีขึ้นในเดือนพฤษภาคม 1976 การผนองค์ห้าเสียงเลือกตั้งปี 1976 ประธานาธิบดีฟอร์ดประกาศลงรับเลือกตั้งในนามพรรครีพับลิกันในตำแหน่งประธานาธิบดีโดยมีโรเบิร์ต เจ. โดล (Robert J. Dole) วุฒิสมาชิกจากแคนซัสรับเลือกในตำแหน่งรองประธานาธิบดี พรรครีพับลิกันเสนอผู้ว่าการรัฐจอร์จีย์ คือ เจมส์ อี. คาร์เตอร์ (James E. Carter) รับเลือกในตำแหน่งรองประธานาธิบดีและวอลเตอร์ เอฟ. มอนเดล (Walter F. Mondale) วุฒิสมาชิกจากมินเนโซตารับเลือกในตำแหน่งรองประธานาธิบดี ในการหาเสียงประธานาธิบดีฟอร์ดชูประเด็นว่าสามารถปรับปรุงเศรษฐกิจให้ดีขึ้นและลดการเกิดภาวะเงินเฟ้อ เจมส์ อี. คาร์เตอร์ ได้กลับบ้านแพ้แก่ในเศรษฐกิจของประธานาธิบดีฟอร์ดนำสู่การเพิ่มขึ้นของจำนวนคนว่างงาน การผนองค์ห้าเสียงเลือกตั้งในปี 1976 มีการออกโหวตทัศน์อภิปรายหาเสียงอย่างเป็นทางการครั้งที่สองระหว่างประธานาธิบดีฟอร์ดกับเจมส์ อี. คาร์เตอร์ (การออกโหวตทัศน์อภิปรายหาเสียงอย่างเป็นทางการครั้งแรกมีในปี 1960 ระหว่างรองประธานาธิบดีบริหารด อีม. นิกสันกับจอห์น เอฟ. เกนเนดี้) คนอเมริกันให้การสนับสนุนเจมส์ อี. คาร์เตอร์ ด้วยประโภตสัมม. ๆ ที่มากกว่าแก่คุณอเมริกันว่า “ข้าพเจ้าจะไม่โกหกท่าน - I will never lie to you”¹¹⁸ (ช่วงปี 1969-1977 พรรครีพับลิกันนำการบริหารประเทศนำโดยประธานาธิบดีบริหารด อีม นิกสันและประธานาธิบดีเจย์รัล อาร์. ฟอร์ด คดีวอเทอร์เกทปี 1972 ที่ประธานาธิบดีนิกสันมีส่วนพัวพัน และประธานาธิบดีฟอร์ดประกาศยกโทษในปี 1974 แก่อดีตประธานาธิบดีนิกสัน และประธานาธิบดีทั้งสองไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ ทำให้ศรัทธาที่คนอเมริกันมีต่อพรรครีพับลิกันเสื่อมลงอย่างมาก) คาร์เตอร์ ให้คำสัญญาแก่คุณอเมริกันว่าจะแก้ไขปัญหาวิกฤตค่าน้ำมันด้วยนโยบายพลังงาน จะปฏิรูปด้านสวัสดิการ สาธารณสุข และการจัดเก็บภาษี รวมถึงจะทบทวนบทบาทสหรัฐอเมริกาในเวทีการเมืองโลก ผลการนับคะแนนเจมส์ อี. คาร์เตอร์ชนะได้รับ 297 คะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี (Electoral College) ประธานาธิบดีฟอร์ดพ่ายแพ้ได้รับเพียง 240 คะแนนจากคณะผู้เลือกประธานาธิบดี อันหมายความว่าเจมส์ อี. คาร์เตอร์ คือประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาลำดับที่ 39

สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดีเจมส์ อี. คาร์เตอร์ 1977-1981

เจมส์ อี. คาร์เตอร์ (James Earl Carter 1924-) ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาลำดับที่ 39 จากพรรครีพับลิกันนำการบริหารประเทศระหว่างปี 1977-1981 โดยมีวอลเตอร์ เอฟ. มอนเดล (Walter F. Mondale) เป็นรองประธานาธิบดี ซึ่งเล่นของคาร์เตอร์คือจิมมี่ (Jimmy). คนอเมริกันคุ้น

เคยกับการเรียกการ์เตอร์ว่า จิมมี่ คาร์เตอร์ (Jimmy Carter) มากกว่าการเรียกเจนส์ อี. คาร์เตอร์ ก่อน จิมมี่ คาร์เตอร์ได้รับเลือกเป็นผู้ว่าการรัฐจอร์เจียช่วงปี 1971-1975 เคยทำธุรกิจถั่วถั่ว ลิสต์ที่จอร์เจีย จิมมี่ คาร์เตอร์เป็นประธานาธิบดีอเมริกันคนแรกที่จบจากโรงเรียนนายเรือ (U.S. Naval Academy) เป็นคนจากกลุ่มรัฐทางใต้สุด (deep south หนึ่งในกลุ่มทางใต้สุดคือจอร์เจีย) คนแรกที่ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีนับแต่เกิดสังคมรามลางเมืองและเป็นประธานาธิบดีคนแรกที่หลังเสร็จสิ้นพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี (Inauguration Day - 20 มกราคม 1977) เลือกเดินบนถนนเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania Avenue) พร้อมภารยาจากอาคารพิที (The Capital) กลับทำเนียบขาวเพื่อแสดงภาพลักษณ์ใหม่ของความเป็นสามัญชนของประธานาธิบดี¹¹⁹ ภายใต้การบริหารประเทศของประธานาธิบดีคาร์เตอร์ สร้างความต้องเผชิญปัญหาทั้งปัญหาภายในและปัญหากาญจน์นอกประเทศ ปัญหาภายในในประเทศคือ ปัญหาเศรษฐกิจที่บอบช้ำมากจากภาวะเงินเฟ้อ ธุรกิจด้อยชนชาติ และคนว่างงานจำนวนมาก ปัญหากาญจน์นอกประเทศเริ่มด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับรัสเซียแล้วรายถึงจุดต่ำสุดและรัสเซียกราโนฟกานิสตาน ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับอิหร่านแล้วรายเช่นกันเมื่อชาวนิรรัตน์กลุ่มต่อต้านสหรัฐอเมริกานบุกเข้าสถานทูตอเมริกันและจับเจ้าหน้าที่อเมริกันในสถานทูตอเมริกันเป็นตัวประกันเพื่อประท้วงที่สหรัฐอเมริกาให้การช่วยเหลือชาห์แห่งอิหร่าน ความสำเร็จในงานด้านการต่างประเทศของประธานาธิบดี คาร์เตอร์คือสหรัฐอเมริการิ่มความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการกับจีนแผ่นดินใหญ่ ในวันที่ 1 มกราคม 1979 และนำการสร้างสันติภาพในศึกแคนดะวันออกกลางอย่างเป็นทางการระหว่างอิหร่านกับอิสราเอลในเดือนมีนาคม 1979

1. ผลงานการบริหารกิจการภายในประเทศของประธานาธิบดีเจนส์ อี. คาร์เตอร์

1977-1981

1.1 ประกาศให้อภัยแก่ชาญฉกรรจ์อเมริกันที่หลบหนีการเกณฑ์ทหารในสงครามเวียดนามในปี 1977¹²⁰ งานชี้แจงของประธานาธิบดีคาร์เตอร์เมื่อนำการบริหารประเทศคือประกาศให้อภัยเฉพาะแก่ชาญฉกรรจ์อเมริกันที่หลบหนีการเกณฑ์ทหาร (draft evaders) ในสงครามเวียดนามเท่านั้น สาเหตุแห่งการประกาศสืบเนื่องมาจากการประธานาธิบดีคาร์เตอร์รู้ดีว่ามีชาญฉกรรจ์อเมริกันจำนวนมากหลบหนีการเกณฑ์ทหารในครั้งสงครามเวียดนามอันเป็นความผิดทางอาญาต้องโทษจำคุก แม้ในเดือนกันยายน 1974 อดีตประธานาธิบดีฟอร์ดได้เคยประกาศไม่เอาโทษทางอาญาแต่ให้ทำงานบริการสังคมมีระยะเวลาไม่เกินสองปี มีชาญฉกรรจ์อเมริกันจำนวนมากไม่รายงานด้วย เพื่อ

ให้ความผิดต้องรับโทษทางอาญาหนดไป นำสู่การประ韶คให้อภัยไม่เอาโทษใด ๆ เนื่องจากฯ ผลกระทบที่หลบหนีการเกณฑ์ทหารในสังคมนานาชาติ 1977

1.2 ปรับปรุงและจัดตั้งหน่วยงานใหม่ เมื่อประธานาธิบดีคาร์เตอร์และครอบครัวเข้ามานัก ในทำเนียบขาว ด้วยมีค่าใช้จ่ายอย่างประหยัดนำสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในทำเนียบขาว¹²¹ คือลดค่าใช้จ่ายและลดจำนวนเจ้าหน้าที่ในทำเนียบขาว ลดจำนวนรถประจำตำแหน่งประธานาธิบดี ลดจำนวนโทรศัพท์และลดการจัดงานเลี้ยงในทำเนียบขาว และส่งบุตรสาว (Amy) เข้าศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่วอชิงตัน (Washington public school) แทนการส่งเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนเสียค่าเล่าเรียนสูง ทั้งตอบคำถามประชาชนทางโทรศัพท์ผ่านโทรศัพท์และส่วนกลางเก็บข้อมูลทำงานในห้องทำงานประธานาธิบดี (The Oval Office) นอกจากนี้เมื่อเข้าบริหารประเทศประธานาธิบดีคาร์เตอร์ เห็นความจำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานในการทำงานของหน่วยงานของรัฐบาล และบางหน่วยงานไม่มีความจำเป็นต้องจัดตั้งจึงเห็นควรมีการปรับปรุงเป็นผลให้ในเดือนมีนาคม 1977 รัฐสภาอนุมัติให้อำนาจประธานาธิบดียุบหน่วยงานหรือรวมหน่วยงานของรัฐบาลกลางที่มีลักษณะการทำงานคล้ายคลึงกันเพื่อลดค่าใช้จ่าย และเกิดความคล่องตัวในการทำงาน และด้วยปัญหาวิกฤตพลังงานบานจากปี 1973 เรื่อยมาประธานาธิบดีคาร์เตอร์ เห็นควรจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบเรื่องพลังงานโดยตรง นำสู่การจัดตั้งกระทรวงพลังงาน (The Department of Energy) ในเดือนสิงหาคม 1977¹²² และจากการแนะนำที่และความรับผิดชอบซึ่งนับวันทวีเพิ่มมากขึ้นของกระทรวงสาธารณสุข การศึกษาและสวัสดิการ (The Department of Health, Education and Welfare จัดตั้งในปี 1962 ในสมัยประธานาธิบดีไอแซนหาร์) เป็นผลให้รัฐสภาให้การยอมรับในข้อเสนอของประธานาธิบดีคาร์เตอร์ในการแยกกระทรวงดังกล่าวออกเป็นสองกระทรวง¹²³ ในเดือนกันยายน 1979 คือกระทรวงศึกษาธิการ (The Department of Education) และกระทรวงสาธารณสุข และบริการประชาชน (The Department of Health and Human Services) ทั้งนี้มีรัฐมนตรีหญิง 2 คนในคณะรัฐบาลประธานาธิบดีคาร์เตอร์¹²⁴ คือจูนิต้า อีน เครปส์ (Juanita M. Kreps) รัฐมนตรีหญิงกระทรวงพาณิชย์ (1977-1979) และพาราทรีเชีย โรเบิร์ทส ชาเร็ส (Patricia Roberts Harris) รัฐมนตรีหญิงกระทรวงเคหะและพัฒนาคร (1977-1979) และเป็นรัฐมนตรีหญิงในกระทรวงสาธารณสุขและบริการประชาชน (1979-1981) เช่นเป็นอเมริกันผู้ดำเนินการด้วยในคณะรัฐมนตรีของประธานาธิบดีคาร์เตอร์ รวมมี 13 กระทรวงร่วมกันบริหารประเทศช่วงปี 1977-1981

1.3 เพชญและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สภาพเศรษฐกิจช่วงทศวรรษ 1970 คือธุรกิจตก ถอยชนบท (recession) ภาวะเงินเฟ้อ (inflation) อัตราการว่างงานสูง (high unemployment) และ

วิกฤติน้ำมัน (Energy Crisis) ดังได้เคยกล่าวสรุปมาแล้วในเรื่องเศรษฐกิจในสมัยประธานาธิบดีฟอร์ด ว่าภาวะเงินเพื่อกีดราคาสินค้าพุ่งสูงขึ้น เพราะต้นทุนการผลิตสูงและความต้องการในการบริโภคสินค้ามีมากกว่าจำนวนปริมาณสินค้าที่มีอยู่อันมีผลให้ปลายสมัยประธานาธิบดีฟอร์ด (1974-1977) ภาวะเงินเพื่อมีอัตราสูงถึง 5%¹²⁵ วิกฤติน้ำมันเริ่มขึ้นในปี 1973 เมื่อกลุ่มโอเปคใช้น้ำมันเป็นเครื่องมือต่อรองทางการเมืองเพื่อยับยั่งและลงโทษสหรัฐอเมริกาและสมาชิกโลกเสรีที่ให้การสนับสนุนอิสราเอลในสงครามอาหรับ-อิสราเอลครั้งที่ 4 (The October War or The Yom Kupper War 1973) โดยประกาศลดปริมาณการผลิตน้ำมัน ขึ้นราคาน้ำมัน และงดการขายน้ำมันแก่สหรัฐอเมริกา ส่งผลทำให้คนอเมริกันต้องเผชิญภาวะตื้นตระหนกเรื่องน้ำมัน (The Oil Shocks) เริ่มด้วยสหรัฐอเมริกาขาดแคลนน้ำมันและกลุ่มโอเปคค่อยๆ ขึ้นราคาน้ำมันช่วงปี 1973-1975 จากบาร์เรลละ \$3 เป็น \$5 และเป็น \$11.65¹²⁶ ส่งผลทันทีให้คนอเมริกันต้องซื้อน้ำมันราคาง่วงขึ้นจากราคาแทกลอ่อนละ 35 เซ็นต์เป็นแทกลอ่อนละ 65 เซ็นต์ ราคាធัันทุนการผลิตสูงขึ้น ราคасินค้าสูงขึ้น ค่าครองชีพคนอเมริกันสูงขึ้น เงินออมคนอเมริกันลดน้อยลง กำลังในการบริโภคสินค้าของคนอเมริกันลดลง ปริมาณการขายสินค้าลดลง ธุรกิจด้อยชนชั้บเชาลงจำต้องปลดคนงานออกจากงาน อัตราคนว่างงานในสมัยประธานาธิบดีฟอร์ดในปี 1975 สูงถึง 11%¹²⁷

ประธานาธิบดีคาร์เตอร์แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในเรื่องธุรกิจภาคอุตสาหกรรม เช่น ภาวะเงินเพื่อ และการว่างงาน ด้วยการ หนึ่งสนับสนุนลดการเก็บภาษีรายได้คนอเมริกัน ทำให้คนอเมริกันมีเงินเหลือ มีกำลังการซื้อสินค้าทั้งอุปโภคและบริโภค ยอดการจำหน่ายสินค้าสูงขึ้น ธุรกิจดีขึ้น การสั่งปลดคนงานลดลง สองเพิ่มการใช้จ่ายของรัฐบาลกลางด้วยการกำหนดแผนสร้างงาน (public works program) ลักษณะของงานนี้ทั้งก่อสร้าง อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และงานสร้างสรรค์ไป คนอเมริกันมีงานทำ มีรายได้ มีกำลังในการซื้อและบริโภคสินค้า ช่วยให้ธุรกิจฟื้นตัว ผลคือ สภาพเศรษฐกิจดีขึ้นในปี 1977 กล่าวคือ อัตราคนว่างงานลดลงอยู่ที่ 5% ในปี 1977¹²⁸ และภาวะเงินเพื่อยุ่งที่ 7%¹²⁹ ประธานาธิบดีคาร์เตอร์พอใจที่สภาพเศรษฐกิจอเมริกันฟื้นตัวได้ในปี 1977 แต่ในปี 1978 เศรษฐกิจกลับทรุดลงอีกครั้ง เพราะประธานาธิบดีคาร์เตอร์สั่งลดการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลกลางเพื่อการสร้างงานพร้อมทั้งสั่งเพิ่มการเก็บภาษีรายได้คนอเมริกัน ผลที่เกิดขึ้นทันทีคือ อัตราคนว่างงานสูงขึ้นจาก 5% ในปี 1977 เป็น 7% ในปี 1978¹³⁰ กำลังในการซื้อของคนอเมริกันลดลง ภาวะเงินเพื่อพุ่งสูงขึ้นจาก 7% ในปี 1977 เป็น 10% ในปี 1978¹³¹ ประธานาธิบดีคาร์เตอร์แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจกลับทรุดลงในปี 1978 โดยในเดือนตุลาคม 1978 กำหนดแผนต่อต้านภาวะเงินเพื่อซึ่งรวมถึงการขอความร่วมมือจากผู้ผลิตเพื่อการไม่ขึ้นราคاسินค้าและขอความร่วมมือจาก

ถูกจ้างแรงงานเพื่อการไม่เรียกร้องขึ้นค่าจ้างแรงงาน ทั้งให้การสนับสนุนธนาคารกลางกำหนดเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เพื่อคงคุณสมบัติให้นำเงินออมมาฝากเพิ่มในธนาคาร ในปี 1980 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากขึ้นสูงถึง 20% นับเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงสุดในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา¹³² นอกจากนี้มีการกำหนดการอย่างรัดกุมในการลดค่าเงินดอลลาร์ด้วยหวังเพิ่มปริมาณการส่งออกสินค้าอเมริกันอันเป็นการช่วยพยุงเศรษฐกิจให้สามารถดำเนินอยู่ได้และไม่เพิ่มปัญหาคนว่างงาน ปัญหาเศรษฐกิจในเรื่องวิกฤตน้ำมัน ประธานาธิบดีคาร์เตอร์เร่งดำเนินการทันทีเช่นกัน เพราะในเดือนกรกฎาคม 1977 เมื่อเข้าบริหารประเทศสหรัฐอเมริกาต้องเผชิญกับฤดูหนาวที่รุนแรงที่สุดอีกครั้งหนึ่ง (one of most severe winters) เพราะสภาพอากาศหนาวเย็นจัดมีอุณหภูมิต่ำกว่า 0° C เป็นระยะเวลาหลายวันในขณะที่สหรัฐอเมริกาอยู่ในภาวะขาดแคลนน้ำมัน การแก้ไขอย่างเร่งด่วนเริ่มตัวยังสกัดให้อำนาจเป็นการชั่วคราวแก่ประธานาธิบดีคาร์เตอร์ดำเนินการเพื่อการจัดสรรปริมาณน้ำมันที่มีอยู่แก่ผู้บริโภคทั้งคนอเมริกันและธุรกิจอเมริกัน และเพื่อการกำหนดราคาน้ำมันที่ยุติธรรมในเบื้องต้น ในปี 1978 รัฐสภาให้การรับรองในแผนพลังงานแห่งชาติ (national energy program)¹³³ ของประธานาธิบดีคาร์เตอร์ กำหนดหนึ่งลดการนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ และเริ่มน้ำพลังงานอื่นใช้แทนน้ำมันเพื่อลดต้นทุนการผลิต สองกำหนดให้พลังงานในบ้านอย่างประหยัด สามกำหนดให้ใช้ถ่านหินแทนน้ำมันเพื่อการผลิตไฟฟ้า สี่กำหนดให้บริษัทผู้ผลิตยนต์ผลิตรถน้ำดีเซลที่คงประสิทธิภาพสูงและประหยัดการใช้น้ำมัน ห้ากำหนดเพิ่มราคาก๊าซธรรมชาติให้สูงขึ้นเพื่อลดปริมาณการใช้และแสวงหาพลังงานอื่นแทน ผลจากการดำเนินการปรากฏว่าคงมีการนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ (สนองความจำเป็นในการบริโภค แม้ราคาก๊าซสูงขึ้นก็ตาม) และภาวะเงินเฟ้อคงสูงขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (ราคาน้ำมันสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตสูง ราคสินค้าสูง ค่าเงินดอลลาร์ลดลง) ในปี 1979 สหรัฐอเมริกาต้องเผชิญวิกฤติน้ำมันอย่างรุนแรงเป็นครั้งที่ 2 (The Second Energy Crisis of 1979, วิกฤติน้ำมันครั้งแรกเกิดในปี 1973) สาเหตุแห่งการเกิดวิกฤติน้ำมันอย่างรุนแรงครั้งที่ 2 เกิดจากเหตุ 3 ประการ¹³⁴ คือ หนึ่งวิกฤติการณ์อิหร่านยึดตัวประกันอเมริกันในอิหร่านในเดือนพฤษภาคม ปี 1979 (The Iranian Hostage Crisis of 1979) ส่องอิหร่านงดการผลิตน้ำมันเพราะความวุ่นวายภายในประเทศ ส่งผลให้อิหร่านงดการผลิตน้ำมันเพื่อการส่งออก ทำให้ปริมาณน้ำมันของกลุ่มโอเปกลดจำนวนลงทันที สามก่อนๆ โอเปกพยายามโอด้วยโอกาสที่น้ำมันในภาวะการขาดแคลนน้ำมันในปี 1980 มีผลทำให้ราคาน้ำมันสหรัฐอเมริกาเคยชี้อัตราเรอลล์ \$12 พุ่งขึ้นสูงถึงบาร์เรลละ \$34 ในปี 1980¹³⁵ และคนอเมริกันต้องซื้อน้ำมันในราคากี่ เคยชี้อัตราเรอลล์ละ 65 เซ็นต์ เป็นแกลลอนละกว่า \$1¹³⁶ ภาวะเงินเฟ้อพุ่งสูงขึ้นจาก 10% ในปี

1978 เป็น 13.3% ในปี 1979 และ 18% ในปี 1980¹³⁷ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจช่วงปี 1979-1980 ประธานาธิบดีคาร์เตอร์เริ่มด้วยการ หนึ่งปรับคณะกรรมการศรัมมติใหม่ใน 6 กระทรวงคือกระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพลังงาน กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและพัฒนาครรภ์ และกระทรวงยุติธรรม มุ่งเพื่อให้การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ และเพื่อการปฏิรูปการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการเห็นควรแยกงานในกระทรวงสาธารณสุข การศึกษาและสวัสดิการนำสู่การจัดตั้งเป็นสองกระทรวงคือ กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข และบริการประชาชน สองกำหนดให้หน้าหากลางขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ เมื่อดึงคุณเงินออกของคนอเมริกันให้นำฝากเพิ่มในธนาคารเพื่อรักษาลักษณะได้นำเข้าใช้เพื่อการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ผลคือในปี 1980 ดอกเบี้ยเงินฝากประจำมีอัตราถึง 20% เป็นอัตราสูงสุดในประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจการเงินอเมริกัน สามประธานาธิบดีคาร์เตอร์กำหนดจัดตั้งคณะกรรมการสร้างเสถียรภาพในอัตราค่าจ้างและราคาสินค้า (The Council on Wage and Price Stability)¹³⁸ เพื่อกำหนดและควบคุมค่าจ้างแรงงานและราคาสินค้า สืบต่อการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นของรัฐบาลกลาง ห้ามการเรียกเก็บภาษีนำเข้านำมั่นให้สูงขึ้นเพื่อบนให้หน่วยงานของรัฐและนักวิชาการเร่งการคิดค้นผลิตภัณฑ์อื่นใช้แทนนำมั่น เพื่อให้สหรัฐอเมริกาเพิ่งพาณัมจากต่างประเทศ (อ่าวเปอร์เซีย) ให้น้อยลง และเพื่อให้ค่านอเมริกันตั้งตัวใช้พลังงานอย่างประหยัดและรักษาค่า หลากหลายคุณการใช้จ่ายเงินของคนอเมริกัน สาเหตุสืบเนื่องมาจากค่าครองชีพในปี 1979 สูงกว่า 13% ประธานาธิบดีคาร์เตอร์เห็นความจำเป็นต้องควบคุมการใช้จ่ายเงินของคนอเมริกัน มาตรการที่ใช้ดำเนินการคือควบคุมวงเงินในบัตรแทนเงินทุกประเภท (credit cards) มีผลทำให้ปริมาณการขายสินค้าทุกประเภทลดลงโดยเฉลี่ยอย่างรุนแรงต์และบ้าน อันเป็นการตอกย้ำธุรกิจด้วยชนชาติ เพราะความพยายามแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประธานาธิบดีคาร์เตอร์มีผลสำเร็จน้อยมาก และปัญหาเศรษฐกิจคงอยู่รอบทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นวิกฤติน้ำมัน ภาวะเงินเฟ้อ อัตราคนว่างงานสูง และธุรกิจด้วยชนชาติ มีผลทำให้ตั้งปี 1980 คะแนนนิยมของคนอเมริกันต่อประธานาธิบดีคาร์เตอร์ลดลงเหลือเพียง 26%¹³⁹ (ต่ำกว่าอดีตประธานาธิบดีนิกสันในปี 1974 เมื่อต้องเผชิญคิวอเตอร์เกทปี 1972)

1.4 ประธานาธิบดีคาร์เตอร์สนับสนุนการพัฒนาสร้างจรวจขึ้นปานามารូមเพื่อใช้โจมตีศัตรู ระหว่างการณรงค์ทางเสียงเลือกตั้งในปี 1976 จิมมี่ คาร์เตอร์ กล่าวต่อต้านโครงการผลิตเครื่องบินทึ่งระเบิด บี-1 (B-1 bombers) จำนวน 245 ลำซึ่งต้องใช้เงินกว่า \$25 พันล้านว่าเป็นโครงการที่สิ้นเปลืองเงิน สร้างความไม่พอใจอย่างมากแก่บรรดานายทหารในกองทัพอาค่าอเมริกัน และสมนาคุณรัฐสภาที่มองเห็นความจำเป็นที่กองทัพอาค่าอเมริกันต้องมีเครื่องบินทึ่งระเบิดบี-1

ปฏิบัติการ เมื่อเข้ามารับผิดชอบประเทศประธานาธิบดีการ์เตอร์ในเดือนมิถุนายน 1977 ใช้อำนาจประธานาธิบดีขึ้นยังการผลิตเครื่องบินทิ้งระเบิดบี-1 และยื้อนยันให้การสนับสนุนเพื่อการพัฒนาสร้างจรวดปีปนาวุชครูซ (cruise missile) ซึ่งมีประสิทธิภาพเหนือกว่าเครื่องบินทิ้งระเบิดบี-1 เพราะสามารถปล่อยหรือยิงได้จากเครื่องบินหรือเรือค้างลำน้ำและด้วยแรงขับเคลื่อนที่มีความเร็วสูงสามารถถึงเป้าหมายได้แม่นยำและศัตรูต้องรับไม่ทัน

2. ผลงานด้านการต่างประเทศของประธานาธิบดีเจมส์ อี. การ์เตอร์ 1977-1981

นโยบายต่างประเทศของประธานาธิบดีการ์เตอร์¹⁴⁰ เน้นในเรื่องการเคารพในสิทธิมนุษยชน (The Human Rights) อันหมายถึงรัฐบาลต้องยอมรับในเสรีภาพของประชาชนด้านการพูด การพิมพ์ การนับถือศาสนา การเดินทาง การลงคะแนน รวมถึงได้รับการพิพากษาที่ยุติธรรมเมื่อกระทำความผิด ประธานาธิบดีการ์เตอร์จะจำกัดหรือยกเลิกการให้ความช่วยเหลือและหยุดส่งสินค้าให้แก่ประเทศใดก็ตามที่ประธานาธิบดีการ์เตอร์เชื่อว่ารัฐบาลดังขึ้นเงหหรือละเมิดสิทธิของประชาชน อันได้แก่บางประเทศในทวีปแอฟริกา แอฟริกาและละตินอเมริกา นอกจากนี้มีนโยบายมุ่งลดจำนวนกองกำลังทหารอเมริกันที่ประจำอยู่ในออกสหรัฐอเมริกา และลดภาระอาวุธแก่ต่างชาติ (สหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีนิกสันขายอาวุธให้ต่างชาตินานาที่สุด) รวมถึงลดการแข่งขันเพื่อการผลิตอาวุธนิวเคลียร์ ผลงานด้านการต่างประเทศที่ปรากฏคือ

2.1 สหรัฐอเมริกาทำข้อตกลงกับปานามาเรื่องคลองปานามาด้วยสนธิสัญญาคลองปานามาปี 1977 (The Panama Canal Treaties of 1977) ดังรายละเอียดล่ามมาแล้วว่า คลองปานามา (Panama Canal)¹⁴¹ เป็นคลองขนาดเรือนมหาสมุทรแอตแลนติกกับมหาสมุทรแปซิฟิก ยาว 81.63 กิโลเมตรจากอ่าวลิมอน (Limon Bay) ในมหาสมุทรแอตแลนติกมาสัมผัสด้วยอ่าวปานามา (Bay of Panama) ในมหาสมุทรแปซิฟิก ปลายเดือนพฤษภาคม 1903 รัฐบาลปานามา (ปานามาก่อตั้งประเทศในวันที่ 3 พฤษภาคม 1903) ลงนามอนุมัติ (The Hay-Bunau-Varilla Treaty of 1903) ให้สหรัฐอเมริกา (ในสมัยประธานาธิบดีทีโอดอร์ รูสเวลต์) มีสิทธิเป็นการดูแลและรักษาในบริเวณพื้นที่แนวคลอง (canal zone) กว้าง 16 กิโลเมตร โดยสหรัฐอเมริกายินดีจ่ายเป็นค่าอนุมัติแก่ปานามา \$10 ล้าน นับแต่ปานามารายปีละ \$2.5 แสน (เริ่มจ่ายในปี 1913) รวมถึงให้การรับรองในเอกสารของปานามา สหรัฐอเมริการิ่มขุดคลองปานามาในปี 1906 ขุดเสร็จในปี 1914 เปิดให้เรือแล่นผ่านครั้งแรกในวันที่ 15 สิงหาคม 1914 ประธานาธิบดีวูดโร วิลสัน ทำพิธีเปิดคลองปานามาในวันที่ 12 กรกฎาคม 1920 สหรัฐอเมริกาเสียค่าใช้จ่ายรวม \$380 ล้าน เป็นค่าใช้จ่ายซื้อ

สิทธิจากบริษัทฟรังเศส \$40 ล้าน เป็นค่าอนุมัติแก่ปานามา \$10 ล้าน เป็นค่าติดตั้งสาธารณูปโภค บนริมฝั่งคลอง \$20 ล้าน และเป็นค่าขุดคลองจริง \$310 ล้าน เรือที่แล่นผ่านคลองปานามาต้องได้รับอนุญาตและเสียค่าผ่านคลองปานามาแก่เจ้าหน้าที่อเมริกันที่ประจำการอยู่ที่แนวคลอง เมื่อเวลาผ่านมา สาธารณรัฐอเมริกาแบ่งผลประโยชน์เพิ่มแก่ปานามาจากครั้งปี 1913 รายปีละ \$2.5 แสน เป็นรายปีละ \$4.3 แสนเริ่มในปี 1936 และเป็นรายปีละ \$2 ล้านเริ่มในปี 1955

ในกลางศตวรรษที่ 20 ชาวปานามาเริ่มนี้ท่าทีต่อต้านสาธารณรัฐอเมริกาในการมีสิทธิและเก็บเกี้ยวผลประโยชน์ในคลองปานามาด้วยเหตุผลว่าสนธิสัญญาปี 1903 ซึ่งกำหนดให้สาธารณรัฐอเมริกามีสิทธิถือครองคุณพื้นที่แนวคลองด้วยน้ำไม่ถูกต้องด้วยเหตุผลคือ พื้นที่แนวคลองเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของปานามา และรัฐบาลปานามาครั้งปี 1903 ดำเนินนโยบายผิดพลาดอ่อนช้อต่อสาธารณรัฐอเมริการ่วมถึงไม่พอใจที่สาธารณรัฐอเมริกาตั้งฐานทัพขนาดใหญ่บนแนวคลองปานามา ในเดือนกรกฎาคม 1964 ในสมัยประธานาธิบดีจอห์นสัน (1963-1969) มีการประท้วงระหว่างกองกำลังปานามาหัวรุนแรง กับกองกำลังอเมริกันบนแนวคลองปานามา ความสัมพันธ์ระหว่างสาธารณรัฐอเมริกากับปานามาเริ่มเลว ร้ายและเห็นควรร่วมกันทบทวนสนธิสัญญาปี 1903 ความพยายามเพื่อการปรับปรุงข้อตกลงสนธิสัญญาปี 1903 เริ่มดำเนินการในปี 1971 ในสมัยประธานาธิบดีนิกสัน (1969-1973) และบรรลุข้อตกลงเรื่องสิทธิเหนือคลองปานามาในปี 1977 ในสมัยประธานาธิบดีคาร์เตอร์ (1977-1981) เกิดสนธิสัญญาคลองปานามาปี 1977 (The Panama Canal Treaties of 1977)¹⁴² มีการลงนามระหว่างกันในวันที่ 7 กันยายน 1977 สนธิสัญญาคลองปานามาฉบับที่ 1 (The First Panama Canal Treaty of 1977) กำหนดสาธารณรัฐอเมริกาจะคืนพื้นที่แนวคลองปานามา (canal zone) แก่ปานามาในปี 1979 และสาธารณรัฐอเมริกาจะมอบสิทธิการบริหารจัดการคลองปานามาแก่ปานามาในวันที่ 31 ธันวาคม 1999 สนธิสัญญาคลองปานามาฉบับที่ 2 (The Second Panama Canal Treaty of 1977) กำหนดปานามาจะยื่นให้สาธารณรัฐอเมริกาส่วนสิทธิจัดสั่งกองเรือรับเพื่อการคุ้มกันคลองปานามายานสัมภาระ แม่น้ำคลองปานามาจะมีสภาพเป็นกลางยานสัมภาระก็ตาม รัฐสภาให้การยอมรับในสนธิสัญญาคลองปานามาปี 1977 ทั้งสองฉบับ ในปี 1978 โรนัลด์ รีแกน (Ronald Reagan) ผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย ต่อต้านข้อตกลงในสนธิสัญญาคลองปานามาปี 1977 ทั้งสองฉบับในประเด็นสาธารณรัฐอเมริกามีความจำเป็นต้องคืนคลองปานามาแก่ปานามาและแนวคลองปานามาเป็นดินแดนของสาธารณรัฐอเมริกา โดยขอบธรรมโดยการยินยอมของรัฐบาลปานามาครั้งปี 1903¹⁴³

2.2 สาธารณรัฐอเมริกาประสบความสำเร็จในการเบิกความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการกับจีนแผ่นดินใหญ่ ในวันที่ 1 มกราคม 1979 เกษทได้กล่าวมาเล่าว่า จีนแผ่นดินใหญ่หลังการ

เสี่ยชีวิตของมา เซตุนและจู เอ็นไถ ในปี 1976 อยู่ภายใต้การนำของกุ่นจีนหัวใหม่ (moderate) ไม่นิยมความรุนแรงและมุ่งพัฒนาประเทศเริ่มด้วยหัว กอกฟง (Hua Guofeng) ในปี 1976 ต่อรำ ตำแหน่งหัวนายกรัฐมนตรีและหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์ โดยมีติง เสี่ยวผิง (Deng Xiaoping) เป็นรองนายกรัฐมนตรีและรองหัวหน้าพรรคราชคอมมิวนิสต์ เดิม เสี่ยวผิงให้ความสนใจอย่างยิ่งในการกระชับความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับสหรัฐอเมริกาเพื่อเพิ่มบทบาทและความสำคัญของจีนในเวทีการเมืองโลก¹⁴⁴ อันเป็นในช่วงเวลาเดียวกันกับประธานาธิบดีคาร์เตอร์เองก็ต้องการพัฒนาความสัมพันธ์กับจีนแผ่นดินใหญ่สำหรับพนักงานทั้งสองชาติเพื่อแสวงหาแนวทางดำเนินการและในวันที่ 15 ธันวาคม 1978 รัฐบาลอเมริกันที่วอชิงตันและรัฐบาลจีนที่ปักกิ่งได้ประกาศให้โลกรู้ในแถลงการณ์ร่วมกัน (The Joint Communiqué of 1978)¹⁴⁵ กำหนดสหราชอาณาจักรและจีนแผ่นดินใหญ่จะเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการในวันที่ 1 มกราคม 1979 และในปี 1979 เดิม เสี่ยวผิง เพิ่มกระชับความสัมพันธ์ด้วยการเดินทางเยือนสหรัฐอเมริกา มีการลงนามในข้อตกลงระหว่างเดิม เสี่ยวผิงกับประธานาธิบดีคาร์เตอร์ที่ทำเนียบขาว เพื่อการแลกเปลี่ยนด้านการค้า ด้านวัฒนธรรม และด้านวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี 1980 หัว กอกฟง หมวดอำนาจ เดิม เสี่ยวผิง กำลังเป็นผู้นำที่มีอำนาจสูงสุดของจีนและทรงรักษาความสัมพันธ์อันดีกับสหรัฐอเมริกา

2.3 ประธานาธิบดีคาร์เตอร์ประสบความสำเร็จในการนำการทำข้อตกลงสันติภาพระหว่างอียิปต์กับอิสราเอล (1978-1979) เกย์ได้กล่าวมาแล้วว่า ผลจากสังคրามอาหารัน-อิสราเอล ครั้งที่ 3 ในปี 1967 (The Six-Day War of 1967) อิสราเอลชนะสามารถยึดครองดินแดนของกุ่นชาติอาหารันผู้รุกราน คือ ยึดครองฉนวนกาชา (Gaza Strip) และคานสมุทรไซนาย (Sinai Peninsula) ของอียิปต์ ยึดครองที่ราบสูงโกราน (Golan Heights) ของซีเรีย ยึดครองดินแดนฝั่งตะวันตกของอุ่นแม่น้ำ约ร์เดน (The West Bank) ซึ่งรวมถึงดินแดนตะวันออกของกรุงยะรูชาเลื้มของ约ร์เดน อิสราเอลไม่ยอมคืนดินแดนที่ยึดครองในปี 1967 แก่กุ่นชาติอาหารัน สร้างความไม่พอใจให้กับอิสราเอลแก่กุ่นชาติอาหารันที่ต้องสูญเสียดินแดนดังกล่าวแก่อิสราเอล และนำสู่สังครามอาหารัน-อิสราเอลครั้งที่ 4 ในปี 1973 (The October War or The Yom Kippur War of 1973) อิสราเอลชนะแต่บ่อน้ำห้ามจาก การถูกบุกเข้า โจมตีของกองกำลังอียิปต์และซีเรีย สังครามครั้งนี้นำสู่การเกิดวิกฤติพลังงานปี 1973 (The Energy Crisis of 1973) แก่สหราชอาณาจักรและจีน จำกัดความสามารถในการดำเนินนโยบายทางการทูตของรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหราชอาณาจักรคือ ดร.เซนรี เอ. คิสซิงเกอร์ นำสู่การเริ่มสร้างสันติภาพระหว่างอียิปต์ (ภายใต้การนำของอัน瓦ร เอล ชาดต-Anwar el Sadat ประธานาธิบดีอียิปต์ช่วงปี 1970-1981) กับอิสราเอล (ภายใต้การนำของยิชชาค รา

บิน - Yitzhak Rabin นายกรัฐมนตรีอิสราเอลช่วงปี 1974-1977) ด้วยข้อตกลงปี 1975 กำหนดสาระสำคัญสองประการคือหนึ่งในเดือนกุมภาพันธ์ 1975 อิสราเอลจะถอนกองกำลังทหารอิสราเอลออกจากดินแดนส่วนทางตะวันตกของกาลับสมุทรไชนา ให้ดินแดนส่วนนี้เป็นพื้นที่เขตปลอดทหาร และเป็นกลาง และสองอีกปีจะเปิดคลองสู่อิสราเอลร่วมใช้ในเดือนมิถุนายน 1975 ด้วยความสามารถของคร.เยนรี เอ. กิซซิงเกอร์ ทำให้สหรัฐอเมริกามีฐานะเป็นผู้ไกล่เกลี่ย (mediator) กรณีพิพาทระหว่างอิสราเอล กับ อิหร่าน ทั้งสามารถดึงอิสราเอลออกจากกรณีความสัมพันธ์กับรัสเซีย¹⁴⁶ และทั้งอิสราเอลและอิหร่านต่างแสดงท่าทีอ่อนข้อลดความตึงเครียดระหว่างกัน โดยกลางปี 1977 เมนาเคน เปกิน (Menachem Begin) นายกรัฐมนตรีอิสราเอลล่าวเชิญประธานาธิบดีชาดดี้เยื่อ อิสราเอลเพื่อการเจรจาแสวงหาแนวทางสร้างสันติภาพ ต้นเดือนพฤษจิกายน 1977 ประธานาธิบดีชาดด์ประกาศอิสราเอลร่วมทำข้อตกลงสันติภาพกับอิสราเอล และปลายเดือนพฤษจิกายน 1977 ประธานาธิบดีชาดด์เดินทางเยือนอิสราเอล ที่กรุงยะรูชาแล้วได้เข้ากล่าวสุนทรพจน์ในรัฐสภาอิสราเอล และเข้าพบเจรจากับนายกรัฐมนตรีเบกิน

ในเดือนสิงหาคม 1978 ประธานาธิบดีคาร์เตอร์สานความตั้งใจของผู้นำทั้งสองด้วย การเชิญประธานาธิบดีชาดด์ และนายกรัฐมนตรีเบกินมาร่วมเจรจาแสวงหาแนวทางสร้างสันติภาพ ที่แคมป์เดวิด (Camp David บ้านพักประธานาธิบดีในแมรีแลนด์) นำสู่การประชุมสุดยอดที่แคมป์เดวิด ปี 1978 (The Summit Conference at Camp David 1978)¹⁴⁷ ระหว่างวันที่ 3-17 กันยายน 1978 ระหว่างประธานาธิบดีชาดด์, นายกรัฐมนตรีเบกินและประธานาธิบดีคาร์เตอร์ ระหว่างการประชุมประธานาธิบดีคาร์เตอร์สัญญาจะให้ความช่วยเหลือพัฒนาอิสราเอล ผลการเจรจาเกิดข้อตกลง เค损ป์เดวิดปี 1978 (The Camp David Agreement 1978) กำหนดโครงร่างแห่งสันติภาพ (framework for peace) ในอนาคตคือหนึ่งอิสราเอลจะคืนกาลับสมุทรไชนาแก่อิสราเอล (ในทางปฏิบัติการคืนกาลับสมุทรไชนาแก่อิสราเอลดำเนินการช่วงปี 1979-1982) สองอิสราเอลจะให้การรับรองในเอกสารของอิสราเอลและสามสนธิสัญญาสันติภาพถาวรสิ่งที่อิสราเอลจะเสร็จสมบูรณ์ภายในสามเดือน (ธันวาคม 1978) สามสนธิสัญญาสันติภาพถาวรไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ในเดือนธันวาคม 1978 เพราะมีปัญหาภายในอิสราเอลเรื่องดินแดนฝั่งตะวันตกของลุ่มแม่น้ำ约ร์ แคน (The West Bank ซึ่งรวมถึงดินแดนฝั่งทางตะวันออกของกรุงยะรูชาแล้ว) ที่อิสราเอลยึดได้จาก约ร์ แคน ในปี 1967 ในพื้นที่ดังกล่าวมีชาวอาหรับปาเลสไตน์ (Palestinian Arabs) อาศัยอยู่แต่ อิสราเอลต้องการให้พื้นที่นี้เป็นดินแดนใหม่ถาวรของอิสราเอล รัฐบาลอิสราเอลต้องปราบปรามการต่อต้านของชาวอาหรับปาเลสไตน์ให้เป็นที่เรียบร้อย จึงค่อยมาดำเนินการสานต่อความ

สันพันธ์กับอียิปต์ ผลคือในวันที่ 26 มีนาคม 1979 ทั้งประธานาธิบดีชาดต์และนายกรัฐมนตรีเบกินกลับมาที่ทำเนียบขาวร่วมลงนามต่อหน้าประธานาธิบดีคาร์เตอร์ในสนธิสัญญาสันติภาพอียิปต์-อิสราออล ปี 1979 (The Egyptian-Israeli Peace Treaty of 1979)¹⁴⁸ กำหนดหนึ่งอิสราออลจะคืนความสุนทรีย์ให้อียิปต์ สองอียิปต์จะให้การรับรองในเอกสารของอิสราออล และสามทั้งอียิปต์และอิสราออลจะร่วมกันสร้างสันติภาพในดินแดนตะวันออกกลาง ด้วยสนธิสัญญาสันติภาพอียิปต์-อิสราออล ปี 1979 นับเป็นความสำเร็จและเป็นผลงานชั้นเอกชั้นหนึ่งในการดำเนินนโยบายต่างประเทศในการช่วยสร้างสันติภาพในดินแดนตะวันออกกลาง กลุ่มชาติอาหรับปฏิเสธข้อตกลงในสนธิสัญญาสันติภาพปี 1979 โดยวิจารณ์ว่าประธานาธิบดีชาดต์กระทำการโดยไม่ปรึกษากลุ่มชาติอาหรับและขับอียิปต์ออกจาก การเป็นสมาชิกสันนิบาตอาหรับ (The Arab League) ทันทีในปี 1979 ชาวอียิปต์กลุ่มหัวรุนแรงต้าน尼ปะรานาธิบดีชาดต์ว่าอ่อนชื่อต่ออิสราออลมากเกินไปเพียงเพื่อให้อียิปต์ได้มาซึ่งความสุนทรีย์และในเดือนตุลาคม 1981 ประธานาธิบดีชาดต์ถูกกลุ่มยิงเสียชีวิตขณะการสวนสนามของกองกำลังทหารอียิปต์ ทั้งนี้อียิปต์ได้กลับเข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตอาหรับในปี 1989

2.4 สาธารณรัฐนิการากัว (Nicaragua) เป็นประเทศอยู่ในอเมริกากลาง (ได้ชื่อนครรัฐและเหนือคองสตา ริก้า) ช่วงปี 1936-1979 นิการากัวอยู่ภายใต้การปกครองของประธานาธิบดีในตระกูลโซ莫扎 (The Somoza Period) ซึ่งชื่นชอบในเผด็จการกุนอำนวยทางการเมืองและเศรษฐกิจ ขณะเดียวกันเอื้อประโยชน์แก่นักธุรกิจอเมริกันเพื่อให้ได้มาซึ่งการกระชับความสัมพันธ์และการสนับสนุนช่วยเหลือจากสาธารณรัฐอเมริกา ตัวอย่างความช่วยเหลือที่สาธารณรัฐอเมริกาให้แก่นิการากัวคือสร้างถนนยาว 257 กิโลเมตร (Rama Road) ช่วงปี 1968-1980 เชื่อมชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกกับทะเลแคริบเบียน ในกลางทศวรรษ 1970 เกิดกลุ่มต่อต้านการปกครองตระกูลโซ莫扎ภายใต้ชื่อแนวหน้าปลดแอกแห่งชาติชานдинิสต์ต้า (The Sandinista National Liberation Front or Sandinistas) ปฏิบัติการต่อต้านรัฐบาลโซ莫扎แบบกองโจร (Guerrilla Warfare) หัวหน้าคือ ออ古สโต เดเซาร์ ชานดิโน (Augusto Cesar Sandino) ในปี 1978 เกิดสังหารมหกรรมเมืองในนิการากัวระหว่างกองกำลังทหารรัฐบาลโซ莫扎กับกองกำลังกูชาดินิสต์ ในเดือนกรกฎาคม 1979 สองครอบครัวเมืองยุติโดยกองกำลังรัฐบาลโซ莫扎กับกองกำลังกูชาดินิสต์ อาณัสตาซิโอ โซ莫ซา เดบายล์ (Anastasio Somoza Debayle) ต้องลี้ภัยการเมืองออกนอกประเทศ และชานดินิสต์นำการปักครองนิการากัวนับจากกลางปี 1979 เป็นต้นไป

สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดีคาร์เตอร์ในกลางปี 1979 ให้การยอมรับและให้ความช่วยเหลือรัฐบาลชาติดินิสต้า แม้นรัฐบาลชาติดินิสต้าจะชื่นชอบในเด็จการกุมอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจหลักของประเทศไทย เช่น ความคุ้มครองสิ่งออกผลิตภัณฑ์การเงินการธนาคาร และธุรกิจเหมืองแร่ ต้นปี 1981 ประธานาธิบดีคาร์เตอร์สั่งตัดความช่วยเหลือที่สหรัฐอเมริกาเคยให้แก่นิการากัวภายใต้การนำของรัฐบาลชาติดินิสต้า เพราะมันใจว่ารัฐบาลชาติดินิสต้ากดขี่บ่มเบี้ยประชาชนอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน รัฐบาลชาติดินิสต้าพัฒนาความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับคิวบาภายใต้การนำของฟีเดล คัสโตร และให้การสนับสนุนด้านกองกำลังและอาวุธแก่ฝ่ายกบฏในเอล ซาล瓦ดอร์ (El Salvador) เพื่อการโค่นล้มรัฐบาล

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียกับสหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีคาร์เตอร์ เขาว่าต่ำสุดในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ลิโอนิค ไอ. เบรสเนฟ (Leonid I. Brezhnev 1906-1982) ก้าวเข้าเป็นผู้นำรัสเซียช่วงปี 1964-1982 มุ่งหวังให้นโยบายผ่อนคลายความตึงเครียดทางการเมืองระหว่างโลกเสรีกับโลกคอมมิวนิสต์หรือสร้างความสัมพันธ์อันดีกับโลกเสรี (Détente) เพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์การเมือง (รัสเซียขาดแคลน) และความช่วยเหลือด้านวิชาการเทคโนโลยี (นำทรัพยากรถีน้ำมันใช้ประโยชน์) จากโลกเสรี ความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียกับสหรัฐอเมริกาช่วงปี 1963-1977 เป็นไปด้วยดี (ภายใต้การนำของประธานาธิบดีดีอนัลด์สัน, ประธานาธิบดีนิกสัน และประธานาธิบดีฟอร์ด) แต่มาในสมัยประธานาธิบดีคาร์เตอร์ความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียกับสหรัฐอเมริกาเริ่มร้ายต่ำสุดเพระลิโอนิค ไอ. เบรสเนฟ เลิกยืดมั่นในนโยบายสร้างความสัมพันธ์อันดีกับโลกเสรี และผู้นำทั้งสองต่างไม่พอใจในท่าทีและการกำหนดนโยบายต่างประเทศระหว่างกัน

2.5.1 รัสเซียไม่พอใจที่ประธานาธิบดีคาร์เตอร์เลือกปฏิบัติกับประเทศไทยที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน¹⁵⁰ นโยบายสิทธิมนุษยชน (The Human Rights Policy) หมายถึงรัฐบาลต้องเคารพและยอมรับในเสรีภาพของประชาชนด้านการพูด การพิมพ์ การนับถือศาสนา การเดินทาง การลงคะแนนตลอดจนการได้รับคำพิพากษาที่ยุติธรรมเมื่อกระทำความผิด ประธานาธิบดีคาร์เตอร์จะจำกัดหรือยกเลิกการให้ความช่วยเหลือหรือหยุดส่งสินค้าให้แก่ประเทศไทยที่ประธานาธิบดีการเตอร์เชื่อว่ารัฐบาลกดขี่บ่มเบี้ยประชาชน ในทางปฏิบัติประธานาธิบดีคาร์เตอร์เลือกปฏิบัติกับประเทศไทยที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน ข้อเท็จจริงคือหนึ่งประธานาธิบดีคาร์เตอร์สั่งตัดให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ ด้านการเงินและด้านการทหารแก่อาร์เจนตินา อุรuguay นิการากัว และเอธิโอเปีย เพราฯเชื่อแน่ว่ารัฐบาลกดขี่บ่มเบี้ยประชาชนอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน สองประธานาธิบดีคาร์เตอร์กล่าววิจารณ์อย่างรุนแรงต่อรัฐบาลรัสเซียที่รัฐบาลและประธานาธิบดี

ในรัสเซียที่เรียกร้องเพื่อการอพยพออกจากวัสดุโลหะเสรีว่าการกระทำเช่นนี้บ่งชี้ด้วยว่ารัฐบาลคืบขึ้นหนึ่งแห่งประชาชน ไม่เคารพในสิทธิเสรีภาพประชาชน และละเมิดสิทธิมนุษยชน สามประนานาชาติ คือ การเตอร์สั่งตัดให้ความช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจ ด้านการเงินและด้านการทหารเพียงช่วงสั้น ๆ แก่ฟิลิปปินส์ อิหร่านและเกาหลีได้ เพราะทั้งสามชาตินี้ความสัมพันธ์แน่นกับสหรัฐอเมริกา สร้างความเชื่อมโยงกันเป็นต้องลงโทษเพียงช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกกล่าวโจนต์ของรัสเซียในประเทศนี้ สหรัฐอเมริกาเป็นตัวแทนของโลกปฏิบัติ สำหรานาชาติคือการเตอร์คงความช่วยเหลือแก่ชิมบับเว (Zimbabwe) และแอฟริกาใต้¹⁵¹ เพราะรัฐบาลเป็นคนผิวขาว (กลุ่มน้อย) ปกครองคนผิวดำ (กลุ่มใหญ่) ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ารัฐบาลผิวขาวกดขึ้นหนึ่งแห่งประชาชนผิวดำ สหรัฐอเมริกาก็ยังคงความช่วยเหลือเพื่อแอนดูร์ ยัง (Andrew Young) ทูตสหราชอาณาจักรประจำก่อการสหประชาติเป็นหลักให้การคุ้มครองรัฐบาลผิวขาวและประธานาธิบดีการเตอร์คืออย่างตามทุกประการ ห้าประธานาธิบดีการเตอร์คงตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับคิวบาและอุกานดาเพื่อรักษาไว้ในสองประเทศเป็นรัฐบาลเผด็จการเดิมรูปแบบ

2.5.2 รัสเซียหวังความสัมพันธ์ระหว่างสหราชอาณาจักรกับจีนแผ่นดินใหญ่ เพราะสหราชอาณาจักรเป็นความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการกับจีนแผ่นดินใหญ่ในวันที่ 1 มกราคม 1979 ความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียกับจีนแผ่นดินใหญ่ (จีนคอมมิวนิสต์) ไม่ร่วมรัฐและหุคหะงักในปี 1960 เมื่อรัสเซียภายใต้การนำของนิกิต้า เอ. ครุสเชฟ (Nikita Sergeyevich Khrushchev 1894-1971 นำการบริหารรัสเซียช่วงปี 1958-1964) ประกาศใช้นโยบายการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ (Peaceful Coexistence) คือเสี่ยงการทำการศึกกับโลกเสรี (ชาติตะวันตก) ขณะเดียวกันเพิ่มการแข่งขันระหว่างโลกคอมมิวนิสต์กับโลกเสรีทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและโครงการอุตสาหกรรมคอมมิวนิสต์คิดว่าการแข่งขันกับโลกเสรีคือความรุนแรงอันหมายถึงสังคมใหม่ที่น่าเชื่อถือ แต่ในปี 1960 ด้วยการเลิกให้ความช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีแก่จีน ในปี 1962 รัสเซียปฏิเสธให้การสนับสนุนจีนคอมมิวนิสต์เมื่อมีกรณีพิพาทเรื่องพรมแดนกับอินเดีย ในปี 1963 รัสเซียยอมลงนามกับสหราชอาณาจักรและอังกฤษในสนธิสัญญาห้ามการทดลองนิวเคลียร์ในชั้นบรรยากาศ จัดการภัยนิวเคลียร์และในมหาสมุทร ในปี 1968 เมื่อกองกำลังทหารผสมรัสเซีย เยอรมันตะวันออก บัลกาเรีย โปแลนด์ และฮังการี เคลื่อนเข้าบดขี้ชาวเชคโกสโลวาเกียกลุ่มปฏิรูป จีนคอมมิวนิสต์ประณามการกระทำของรัสเซียและในปี 1969 รัสเซียและจีนคอมมิวนิสต์มีกรณีพิพาทเรื่องพรมแดนระหว่างกัน ทั้งรัสเซียและจีนคอมมิวนิสต์ให้การสนับสนุนด้านสนับสนุนและยุทธปัจจัยแก่เวียนามเหนือในสงครามเวียดนาม (1957-1975) ประธานาธิบดีนิกสันและคร. เสนร. เอ. กิสซิงเกอร์ เห็นควรเยือนจีนคอมมิวนิสต์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ ให้

การยอมรับในความเป็นชาติของจีนคอมมิวนิสต์และเพื่อการเจรจาให้จีนคอมมิวนิสต์ลดหรือเลิกสนับสนุนเวียดนามเหนือในสงครามเวียดนาม การเยือนจีนคอมมิวนิสต์มีขึ้นช่วงวันที่ 21-28 กุมภาพันธ์ 1972 ผลของการเยือนนำสู่การค้า และเปลี่ยนวัฒนธรรม วิชาการเทคโนโลยีและการท่องเที่ยวระหว่างกันรวมถึงการจัดตั้งสำนักงานของรัฐบาลทั้งสองประเทศ ในปี 1973 ที่กรุงปักกิ่งและวอชิงตัน ด.ซ. การเยือนรัสเซียเพื่อกระชับความสัมพันธ์ ร่วมลงนามในสนธิสัญญาจำกัดอาวุธบุทธศาสนา และเจรจาให้รัสเซียลดหรือเลิกสนับสนุนเวียดนามเหนือในสงครามเวียดนาม ประธานาธิบดีนิกสันเยือนรัสเซียช่วงวันที่ 22-31 พฤษภาคม 1972 ผลของการเยือนนำสู่การค้า และเปลี่ยนวัฒนธรรม วิชาการเทคโนโลยี และความร่วมมือในโครงการอาคารระหว่างกันรวมถึงลดความตึงเครียดทางการเมืองด้วยการร่วมลงนามในสนธิสัญญาจำกัดอาวุธบุทธศาสนาฉบับที่ 1 และที่สำคัญยิ่งคือสหรัฐอเมริกาสามารถออกจากสงครามเวียดนามได้เป็นที่เรียบร้อยในวันที่ 27 มกราคม 1973 ประธานาธิบดีฟอร์ดสามารถต่อความสัมพันธ์กับจีนคอมมิวนิสต์ด้วยการเยือนจีนในปี 1975 เมืองเชตุงและจูไอน์ไล เสียชีวิตในปี 1976 ในปี 1977 จีนคอมมิวนิสต์อยู่ภายใต้การนำของกลุ่มคนหัวใหม่ ผู้นำคนสำคัญคือเติง เสี้ยวผิงผู้ไม่นิยมความรุนแรง มุ่งพัฒนาประเทศ มุ่งนำจีนเพิ่มการมีบทบาทในเวทีการเมืองโลก และมุ่งกระชับความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกากลายให้การนำของประธานาธิบดีการ์เตอร์กีต้องการกระชับความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับจีน แต่คิดนิ่งให้หยุดเข่นกัน นำสหรัฐอเมริกาสู่การตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนได้วัน และเปิดความสัมพันธ์ทางการทูตกับจีนแผ่นดินใหญ่ในวันที่ 1 มกราคม 1979 รัสเซียได้ติดตามการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนแผ่นดินใหญ่ตลอดเวลา และเกิดความหวาดระแวงเกรงอันตรายที่อาจจะเกิดแก่รัสเซียได้ในอนาคต (การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียกับจีนคอมมิวนิสต์ มีขึ้นในปี 1989)

2.5.3 ทั้งรัสเซียและสหรัฐอเมริกาต่างมีความรู้สึกนา闷ทางระหว่างกัน ทำให้การลงนามในสนธิสัญญาจำกัดอาวุธบุทธศาสนาฉบับที่ 2 ล่าช้า ต้องเลื่อนจากปี 1977 เป็นวันที่ 18 มิถุนายน 1979 สนธิสัญญาจำกัดอาวุธบุทธศาสนาฉบับที่ 1 (SALT I) มีการลงนามที่มอสโคร์ระหว่างประธานาธิบดีนิกสันกับลีโอนิด ไอ. เบรสเนฟ ในวันที่ 26 พฤษภาคม 1972 กำหนดอาชีวะ 5 ปี (1972-1977) การเตรียมการกำหนดแนวทางข้อตกลงในสนธิสัญญาจำกัดอาวุธบุทธศาสนาฉบับที่ 2 เริ่มในปี 1974 ระหว่างประธานาธิบดีฟอร์ดกับลีโอนิด ไอ. เบรสเนฟ ที่วลาดิ沃สต็อก รัสเซีย เกิดข้อตกลงว่าด้วยสต็อกปี 1974 ความนา闷ทางระหว่างสหรัฐอเมริกากับรัสเซียเริ่มจากประธานาธิบดีการ์เตอร์ชูนโยบายสิทธิมนุษยชนและกล่าววิจารณ์รัสเซียว่ากดขี่ปั่น

เหงชนชาวบิวในรุสเซีย รวมถึงมีแนวโน้มที่จะเปิดความลับพันธ์ทำการทุกอย่างเป็นทางการกับจีน แผ่นดินใหญ่ในอนาคต ทั้งสหรัฐอเมริกาให้การสนับสนุนสร้างจรวดชีปนาวุธเอ็มเอ็ก (The MX Missile)¹⁵² และจรวดชีปนาวุธเพอร์ชิง 2 (The Ballistic Missiles Pershing II)¹⁵³ ซึ่งล้วนมีประสิทธิภาพเหนือกว่าจรวดชีปนาวุธยิงข้ามทวีป (ICBM) ด้านการบุกโขมตีของรุสเซีย สร้างความไม่พูดใจอย่างมากแก่รุสเซีย ขณะเดียวกันรุสเซียจับกุม คุณจัง ธรรมานและเนรเทศประชาชนที่ต่อต้านกล่าววิจารณ์โคงตีรัฐบาลรุสเซียรวมถึงขั้นยึงประบานปรามชนชาวบิวในรุสเซียที่เรียกร้องอพยพจากรุสเซียสู่โลกเสรี ล้วนเป็นการกดขี่ข่มเหงประชาชนอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนจริง และรุสเซียจัดส่งคณะนายทหารผู้เชี่ยวชาญด้านวางแผนปฎิบัติการรบและการใช้อาวุธนาคิวนาเป็นที่ปรึกษาแก่ฟิเดล คัสโตร เพื่อการวางแผนให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มกบฏโคนันลัมรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ ละตินอเมริกา ในขณะเดียวกันรุสเซียเร่งคิดค้นพัฒนาอาวุธร้ายแรงชนิดใหม่คือจรวดชีปนาวุธเอส-20 (SS-20 Missiles) มีประสิทธิภาพทำลายล้างสูงเหนือกว่าจรวดชีปนาวุธยิงข้ามทวีป (ICBM) เข่นกัน สร้างความไม่พอใจแก่สหรัฐอเมริกา อันมีผลทำให้ตัวแทนของทั้งสองประเทศที่ร่วมร่างสนธิสัญญาจำกัดอาวุธยุทธศาสตร์ฉบับที่ 2 ทำงานได้ไม่คล่องตัว ข้อตกลงไม่เสร็จสมบูรณ์ตามกำหนดในปี 1977 ต้องล่าช้าออกไป อย่างไรก็ตามการลงนามร่วมในสนธิสัญญาจำกัดอาวุธยุทธศาสตร์ฉบับที่ 2 ปี 1979 (The Strategic Arms Limitation Treaty II or SALT II of 1979) ระหว่างประธานาธิบดีการเตอร์กับลีโอนิก ไอ. เบรสเนฟ มีขึ้นในวันที่ 18 มิถุนายน 1979 ที่กรุงเวียนนา (Vienna) ออสเตรีย กำหนดจำกัดจำนวนอาวุธร้ายแรงสี่ประเภท¹⁵⁴ ระหว่างกันคือหนึ่งจรวดชีปนาวุธยิงข้ามทวีป (Intercontinental Ballistic Missiles - ICBM) ในสัดส่วนสหรัฐอเมริกาต่อรุสเซียคือ 1054 ลูกต่อ 1400 ลูก ส่องจรวดชีปนาวุธจากเรือดำน้ำ (Submarine Launched Ballistic Missiles - SLBM) ในสัดส่วนสหรัฐอเมริกาต่อรุสเซียคือ 656 ลูกต่อ 950 ลูก สามจรวดชีปนาวุธต่อสู้จรวดชีปนาวุธ (Strategic Bombers of Anti Ballistic Missiles) ในสัดส่วนสหรัฐอเมริกาต่อรุสเซียคือ 350 ลูกต่อ 150 ลูก และสี่หัวรบนิวเคลียร์ (Nuclear Warheads) ในสัดส่วนสหรัฐอเมริกาต่อรุสเซียคือ 9200 ลูกต่อ 5000 ลูก ไม่มีการกำหนดจำนวนจรวดชีปนาวุธเอส-20 (SS-20 Missiles) ของรุสเซีย หรือจำนวนจรวดชีปนาวุธเอ็ม เอ็ก (The MX Missiles) และจำนวนจรวดชีปนาวุธเพอร์ชิง 2 (The Ballistic Missiles Pershing II) ของสหรัฐอเมริกาในสนธิสัญญาจำกัดอาวุธยุทธศาสตร์ฉบับที่ 2 ปี 1979 ซึ่งอาวุธร้ายแรงทั้งสามประเภทมีประสิทธิภาพเหนือกว่าอาวุธร้ายแรงสี่ประเภทที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาจำกัดอาวุธยุทธศาสตร์ฉบับที่ 2 ปี 1979 อันบ่งชี้ได้ถึงปัญหาและความตึงเครียดระหว่างประเทศทั้งสองในอนาคต

รัฐสภาซึ่งไม่ทันให้การรับรองในสันติสัญญาจำกัดอาวุธยุทธศาสตร์ฉบับที่ 2 ปี 1979 ที่พอดีเกิดเหตุการณ์รุสเซียรุกรานอัฟกานิสถานในเดือนธันวาคม 1979

2.5.4 หารัฐอเมริกาไม่พอใจที่รุสเซียรุกรานอัฟกานิสถานในเดือนธันวาคม 1979 (The Afghanistan Crisis 1979) อัฟกานิสถาน (Afghanistan) เป็นประเทศอยู่ทางตะวันออกสุดของตะวันออกกลาง อัฟกานิสถานทางตอนเหนือติดกับรัสเซีย ทางตะวันตกติดกับอิหร่าน ทางตะวันออกและทางตอนใต้ติดกับปากีสถาน ในเดือนสิงหาคม 1919 อังกฤษปลดปล่อยอัฟกานิสถานจาก การเป็นอาณานิคม เพราะภายในอัฟกานิสถานมีวนิวายเริ่มกลางศตวรรษที่ 20 และรับความช่วยเหลือจากรัสเซียนำพาให้รุสเซียเข้ารุกรานอัฟกานิสถานในวันที่ 27 ธันวาคม 1979 ประวัติศาสตร์อัฟกานิสถาน¹⁵⁶ ที่ควรจะเริ่มจากกษัตริย์มุหัมมัด นาเดียร์ ข่าน (Muhammad Nadir Khan) ปกครองอัฟกานิสถานระหว่างปี 1929-1933 นำการปฏิรูปในทุกด้าน ในปี 1933 กษัตริย์นาเดียร์ ข่าน ถูกลอบปลงพระชนม์มีผลให้ถูกฆาตคือมุหัมมัด ชาเออ (Muhammad Zahir) ขึ้นปกครองอัฟกานิสถานระหว่างปี 1933-1973 โดยมีมุหัมมัด เดอา ข่าน (Muhammad Daoud Khan) เป็นนายกรัฐมนตรี อัฟกานิสถานวางแผนเป็นกลางในสังคมนานี้และรับความช่วยเหลือทั้งจากรัสเซียและสหรัฐอเมริกา ในปี 1963 เดอา ข่าน ลาออกจาก การเป็นนายกรัฐมนตรี เพราะไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและมีข้อขัดแย้งกับกษัตริย์ชาเออร์รวมถึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาพร闷ดเคนระหว่างอัฟกานิสถาน กับปากีستانได้ ในปี 1973 เดอา ข่าน พร้อมกองกำลังทหารก่อการปฏิวัติโค่นอำนาจกษัตริย์ชาเออ ได้สำเร็จ คณะนายทหารเข้ากุมอำนาจการปกครองและประกาศจัดตั้งประเทศสาธารณรัฐแห่งอัฟกานิสถาน (The Republic of Afghanistan) มีเดอา ข่าน ดำรงตำแหน่งหัวหน้ารัฐบาลและประธานาธิบดี ในปี 1978 กองกำลังทหารนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ก่อการปฏิวัติโค่นอำนาจและฆ่าเดอา ข่าน หลังจากนั้นรัฐบาลทหารนำโดยบรรดานายทหารกลุ่มนิยมลัทธิคอมมิวนิสต์เข้ากุมอำนาจ ทางการเมืองและยื่นให้รุสเซียเข้าแทรกแซงในอัฟกานิสถาน โดยยอมรับความช่วยเหลือด้านการเงินและอาวุธยุทธ์จากรัสเซีย ชาวอัฟกานิสถานส่วนใหญ่ต่อต้านรัฐบาลทหาร เพราะเชื่อว่า นโยบายการปกครองของรัฐบาลทหารที่ชื่นชอบในลัทธิคอมมิวนิสต์ขัดต่อหลักคำสอนในศาสนาอิสลาม และทั้งไม่พอใจรัฐบาลทหารที่ยื่นให้รุสเซียเข้ามืออิทธิพลแทรกแซงการเมืองการปกครองของอัฟกานิสถาน ชาวอัฟกานิสถานรวมตัวต่อต้านรัฐบาลทหารภายใต้ชื่อ นูจาหีดิน (Mujaheddin แปลว่าผู้ต่อสู้เป็นเจ้า) นูจาหีดินปฏิบัติการต่อต้านรัฐบาลทหารด้วยการสู้รบแบบกองโจร (Guerrilla Warfare)

ในวันที่ 27 ธันวาคม 1979 กองกำลังรัสเซียเคลื่อนเข้าอัฟغانิสถานเริ่มเหตุการณ์ครั้นนี้ว่า วิกฤติการณ์อัฟغانิสถานปี 1979 (The Afghanistan Crisis 1979) โดยรัสเซียอ้างว่าพระรัฐบาลทหารอัฟغانิสถานร้องขอความช่วยเหลือเพื่อการปราบปรามปาร์มาห์ยาคดิน¹⁵⁶ ประธานาธิบดีการเตอร์มของวารุสเซีย (ภายใต้การนำของลิโอนิก ไอ. เมรสเนฟ) สั่งเคลื่อนกองกำลังทหารรัสเซียเข้าอัฟغانิสถานเพื่อการเข้าควบคุมและมีอิทธิพลเหนือแหล่งน้ำมันโลกบริเวณอ่าวเปอร์เซีย นับเป็นปฏิบัติการทำลายสันติภาพของโลกครั้งรุนแรงที่สุดนับจากสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 2¹⁵⁷ และทั้งเป็นการเริ่มต้นการขยายอำนาจของรัสเซียเข้าสู่น่านน้ำและพื้นที่แฉะทะเลอาหรับ (Arabian Sea) ในมหาสมุทรอินเดีย ประธานาธิบดีการเตอร์ตอบโดยวิกฤติการณ์อัฟغانิสถานในปี 1979 ทันทีโดยหนึ่งหยุดการส่งข้าวสาลี และอุปกรณ์เทคโนโลยีชั้นสูงแก่รัสเซีย (economic sanctions)¹⁵⁸ และทั้งกล่าวประณามการเคลื่อนกองกำลังรัสเซียเข้าอัฟغانิสถานว่าเป็นการก้าวร้าวกรุณอย่าง อัฟغانิสถานและทำลายสันติภาพของโลกครั้งรุนแรงที่สุดนับจากปี 1945 รัสเซียเพิกเฉยคำกล่าวประณามของสหรัฐอเมริกาและคงกองกำลังรัสเซียในอัฟغانิสถาน สองประท้วง (boycott) ไม่ส่งนักกีฬาอเมริกันเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนปี 1980 ที่มอสโคว์ (The 1980 Summer Olympic Games in Moscow)¹⁵⁹ รัสเซียตอบโดยกลับด้วยการประท้วงไม่ส่งนักกีฬารุสเซียเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนปี 1984 ที่ล็อบสแอนเจลิส¹⁶⁰ สามเตรียมกำลังพล กำหนดให้เยาวชนอเมริกันทึ้งชาญและหล่อจิตใจงานศิลปะนิ่มนวลและน่ารัก ให้รับการเกณฑ์กำลังพลในอนาคต ถ้าจำเป็นเพื่อปักป้องอ่าวเปอร์เซีย (ธุรกิจน้ำมันอเมริกัน) จากการอาจถูกกองกำลังรัสเซียเข้ารุก¹⁶¹ สี่ประธานาธิบดีการเตอร์กล่าวพูดว่าประเมินรัสเซียผิดอย่างไม่คาดคิดมาก่อน (misjudged the Soviets) และดึงกลับสนธิสัญญาจำกัดอาวุธยุทธศาสตร์ฉบับที่ 2 ปี 1979 (มีการร่วมลงนามเมื่อ 18 มิถุนายน 1979) จากการพิจารณาของวุฒิสภา ท้า ประธานาธิบดีการเตอร์ประกาศหลักการการเตอร์ปี 1980 (The Carter Doctrine of 1980)¹⁶² ในวันที่ 23 มกราคม 1980 กำหนดสหรัฐอเมริกาจำเป็นต้องเข้าขัดขวางแทรกแข่งด้วยกองกำลังอเมริกัน ถ้าจำเป็นด้วยปฏิบัติการที่หันหน้าห่วงและเลียนนาด เพื่อปักป้องแหล่งน้ำมัน (ทรัพยากรธรรมชาติที่สหรัฐอเมริกาจำเป็นต้องใช้เพื่อการดำเนินชีวิต) บริเวณอ่าวเปอร์เซีย ด้วยหลักการการเตอร์ปี 1980 เป็นการบ่งชี้ชัดว่าสหรัฐอเมริกาต้องการให้กองกำลังรัสเซียหยุดยั้งที่อัฟغانิสถาน (อย่าเคลื่อนเข้าอิหร่าน) และเป็นการตัดสินใจอย่างเด่นชัดในการนำสหรัฐอเมริกาเข้าสู้กับภัยในปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน บริเวณอ่าวเปอร์เซีย (หลักการการเตอร์ปี 1980 มุ่งใช้กับทั้งรัสเซียและอิหร่าน)

จากการสืบ rogation กองกำลังรัสเซียและกองกำลังรัฐบาลทหารอิฟกานิสถานฝ่ายหนึ่งกับกองกำลังชาชีดินอิกรายหนึ่ง นับจากเดือนธันวาคม 1979 ผลปรากฏว่าชาวอิฟกานิสถานส่วนใหญ่กลับหนีการประท้วงเข้าอาซัยบริเวณชายแดนปากีสถานและอิหร่าน ในปี 1988 กองกำลังรัสเซียเริ่มถอนออกจากอิฟกานิสถาน และถอนหมดสิ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 1989 ในอิฟกานิสถานคงมีสังคಹานกลางเมืองระหว่างกองกำลังชาชีดินกับกองกำลังรัฐบาลอิฟกานิสถาน

2.6 สาธารณรัฐอิหร่านเมริคามีกรณีพิพาทกับอิหร่าน เกิดวิกฤติการณ์อิหร่านจับคนเมริกันเป็นตัวประกันหรือวิกฤติการณ์อิหร่าน ในปี 1979 (The Iranian Hostage Crisis or The Iranian Crisis 1979) อิหร่าน (Iran)¹⁶³ เป็นประเทศอยู่ทางตะวันออกของดินแดนตะวันออกกลาง ดินแดนทางเหนือติดทะเลแคสปีียน (Caspian Sea) และรัสเซีย ทางตะวันออกติดอิฟกานิสถานและปากีสถาน ทางใต้ติดอ่าวเปอร์เซีย ทางตะวันตกติดอิรักและตุรกี ในศตวรรษที่ 19 ชาติตะวันตกที่เข้าแทรกแซงอิหร่านคือรัสเซียและอังกฤษ รัสเซียรุกรานอิหร่านเพื่อต้องการขยายดินแดนและหาทางออกสู่อ่าวเปอร์เซีย อังกฤษแทรกแซงอิหร่านตั้งศตวรรษที่ 20 เพื่อทำธุรกิจนำมัน (The Anglo-Persian Oil Company) ในแหล่งนำมันในพื้นที่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของอิหร่าน ในสหกรณ์โลกรั้งที่ 1 (1914-1918) อิหร่านวางแผนเป็นกลาง ในปี 1925 เรซา ชาห์ (Reza Khan) นายทหารแห่งกองทหารม้านำกองกำลังทหารโค่นอำนาจกษัตริย์หรือชาห์ (Shah) ในราชวงศ์คาชาร์ (Cajar Dynasty 1794-1925) และสถาปนาตนเองเป็นชาห์แห่งราชวงศ์ปาห์ลา维 (Pahlavi Dynasty 1925-1979) ชาห์ เรซา มุ่งพัฒนาอิหร่านให้ทันกับโลกสมัยใหม่ พร้อมทั้งรับการเข้ามาของชาติตะวันตกเพิ่มมากขึ้น อิหร่านประกาศวางแผนเป็นกลางในสหกรณ์โลกรั้งที่ 2 (1939-1945) แต่ฝ่ายสัมพันธมิตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งอังกฤษต้องการใช้เส้นทางรถไฟอิหร่าน (The Trans-Iranian Railway) ขนยุทธปัจจัยให้แก่รัสเซีย ชาห์ เรซา ปฏิเสธให้ความร่วมมือเป็นผลให้ในปี 1941 กองกำลังผสมอังกฤษ-รัสเซียบุกเข้าอิหร่าน บังคับให้ชาห์ เรซา ஸະราชສນບັດ และให้โนมัมด้า เรซา ປາ�່ເລວ (Mohammed Reza Pahlavi) ถูกชาห์ชาห์ เรซา ขึ้นเป็นกษัตริย์อิหร่านในปี 1941 ชาห์ เรซา ປາ�່ເລວยอมลงนามให้อังกฤษและรัสเซียร่วมใช้เส้นทางรถไฟอิหร่านและให้กองกองกำลังทหารของทั้งสองชาติอยู่ในอิหร่านจนกว่าสหกรณ์จะยุติ เพื่อปกป้องธุรกิจนำมันและการขนส่งยุทธปัจจัย การมีกองกำลังทหารต่างชาติในอิหร่านทำให้ชาวอิหร่านกลุ่มชาตินิยมไม่พอใจเกิดความบูรณาการชาตินิยม (The Nationalist Movement) ภายใต้ชื่อเมลลิส (Majlis) เรียกร้องยุติอิทธิพลอังกฤษในธุรกิจนำมันในอิหร่านสร้างความไม่พอใจอย่างมากแก่อังกฤษและอังกฤษได้ตอบโดยในปี 1953 อังกฤษหยุดดำเนินธุรกิจนำมันในอิหร่านพร้อมทั้งไม่นำมันอิหร่านออกสู่ตลาดโลก (อิหร่านเองขณะนั้นยังไม่รู้กระบวนการการค้า

น้ำมันในตลาดโลก จึงไม่สามารถนำน้ำมันออกสู่ตลาดโลกตัวตนเอง) อิหร่านต้องเผชิญปัญหาเศรษฐกิจการเงิน กลางปี 1953 ชาห์ เรซา ปาห์เลวีบังคับให้บวนการชาตินิยมเมลิสเลิกการต่อต้านอังกฤษ บวนการชาตินิยมเมลิสจับกุมชาห์ เรซา ปาห์เลวีและบังคับให้ลี้ภัยออกอิหร่าน สหรัฐอเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดีไอเซนഹาร์ (1953-1961) สั่งให้หน่วยสืบราชการลับนอกประเทศ (The U.S. Central Intelligence Agency - CIA) เข้าช่วยชาห์ เรซา ปาห์เลวี กลับขึ้นมา อำนาจอิกรั้งในปี 1953 หลังถูกจับกุมอยู่สามวันและชาห์ เรซา ปาห์เลวีสั่งปราบปรามสมาชิกบวนการชาตินิยมเมลิสทันที่เมื่อกลับมีอำนาจ

ช่วงทศวรรษ 1960 (1960-1969) การปฏิรูปทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ปรากฏเด่นชัด ขณะเดียวกันชาวอิหร่านเริ่มการต่อต้านชาห์ เพราะไม่พอใจการปฏิรูป : ชาห์ เรซา ปาห์เลวีนำการปฏิรูปเศรษฐกิจและสังคมภายใต้ชื่อปฏิวัติขาวหรือการเปลี่ยนแปลงโดยสื้นเชิงอย่างรวดเร็ว (The White Revolution 1960's) ได้แก่ แผนปฏิรูปที่ดินด้วยการจัดสรรแยกจ่ายที่ดินแก่ชาวนาและเกษตรกร แผนส่งเสริมการศึกษา แผนส่งเสริมสวัสดิการและการให้บริการสังคม แผนให้สิทธิสตรีในการลงทะเบียน แผนพัฒนาอุตสาหกรรมและส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยเงินรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการขายน้ำมัน ชาห์ เรซา ปาห์เลวีกุมอำนาจทางการเมืองการปกครองด้วยการจับกุม คุณจัง ธรรมาน และเนรเทศผู้ต่อต้านทุกคน (ตัวอย่างคือช่วงปี 1963-1964 ชาห์ เรซา ปาห์เลวีสั่งจับกุมและเนรเทศอะยาโทลล่าห์ 魯霍ลล่าห์ โคงานี - Ayatollah Ruhollah Khomeini¹⁶⁴ - ผู้นำศาสนา Shi'ite ซึ่งจากอิหร่านต้องเข้าอาศัยในอิรัก 13 ปี (1964-1977) อยู่ฝรั่งเศสหนึ่งปี (1978) ในเดือนกุมภาพันธ์ 1979 เดินทางกลับอิหร่าน) ศัตรูของชาห์ เรซา ปาห์เลวีมีสองกลุ่ม ๆ แรกคือ นักศึกษา และนักวิชาการ กลุ่มนี้สองคือผู้นำศาสนา กลุ่มนักศึกษาและนักวิชาการรวมตัวต่อต้านวิชาชีวะ โจนตี ด้านการปกครองและเศรษฐกิจ ในประเด็นหนึ่งชาห์ เรซา ปาห์เลวี ปฏิเสธในสิทธิเสรีภาพของชาวอิหร่านก็เข้มแข็งลิครอนสิทธิประชาชนในการแสดงความคิดเห็นด้วยการพูด การเขียน การพิมพ์ สองใช้เจ้าหน้าที่ลับชา瓦ก (Savak or Iran's CIA- เจ้าหน้าที่อเมริกัน CIA เป็นครุฑีก) ปราบปรามบดบังกลุ่มต่อต้านชาห์อย่างทารุณโหดร้าย สา辱รุนแรงกระทำการทุจริตอื้อประโภชน์แก่ต่างชาติ (อังกฤษและสหราชอาณาจักร) อันเป็นการทำลายเศรษฐกิจอิหร่าน กลุ่มผู้นำศาสนารวมตึ่งคนอิหร่านผู้ซึ่งมีความคิดเห็นแบบประชาธิรัฐตั้งเดิมหรือพากคนหัวก่า (อนุรักษ์นิยม) ต่อต้านวิชาชีวะ โจนตีด้านสังคมในประเด็นการปฏิรูปสังคมของชาห์เป็นไปอย่างรวดเร็วให้ทันกับโลกภายนอก เช่น เรื่องสิทธิสตรี

และการแต่งกายของสตรีล้วนขัดต่อหลักคำสอนในศาสนาอิสลามและขัดต่อประเพณีอันดีงามของมุสลิม

ช่วงทศวรรษ 1970 (1970-1979) คนอิหร่านต่อต้านชาห์ เรซา ปาห์เลวี ทวีความรุนแรงขึ้น : เริ่มโดยสหรัฐอเมริกาเพิ่มการสั่งซื้อน้ำมันจากอิหร่านเพื่อจัดปัญหาวิกฤติพลังงานปี 1973 (The Energy Crisis 1973) ขณะเดียวกันชาห์ เรซา ปาห์เลวีเพิ่มการซื้ออาวุธที่ประสิทธิภาพสูงเพื่อการปราบปรามกลุ่มต่อต้านชาห์ที่เพิ่มจำนวนขึ้นและคิดโถ่นำนาชาห์ เรซา ปาห์เลวี ทั้งสหรัฐอเมริกาเองก็ยินดีขายอาวุธแก่อิหร่านในราคามิตรภาพที่สุดเพื่อรักษาเสถียรภาพความมั่นคงของธุรกิจนำ้มันเมริกันในอ่าวเปอร์เซีย มีการบัญญัติศัพท์เฉพาะในธุรกิจขายนำ้มันเพื่อซื้ออาวุธ (อิหร่าน) หรือขายอาวุธเพื่อซื้อน้ำมัน (สหรัฐอเมริกา) ว่าปีโตรดอลลาร์ (Petrodollars)¹⁶⁵ โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงปี 1972-1979 มีการซื้อขายนำ้มันและอาวุธระหว่างกันมีมูลค่าถึง \$20 พันล้าน และประธานาธิบดีคาร์เตอร์เดินทางเยือนอิหร่านเพื่อกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นในปี 1977 การปฏิรูปตัวการของกลุ่มต่อต้านชาห์ นับจากปี 1960 ได้รับการสั่งการมาโดยตลอดจากอยาทอลล่าห์ รูโอลล่าห์ โคมานี ทั้งขณะอยู่ในอิหร่าน ถูกเนรเทศต้องเข้าอาศัยในอิรักและฝรั่งเศส กลุ่มต่อต้านชาห์ ก่อการโจมตีและวิจารณ์ชาห์ทั้งสร้างความโกลาหลวุ่นวายในอิหร่านด้วยการเดินบนถนน หยุดงาน ทำลายทรัพย์สินทางราชการ ทำร้ายร่างกาย ฆ่าและทำลายทรัพย์สินกลุ่มน้ำสันสนุนชาห์ มีการปล้นส่วนตัวสร้างความเดือดร้อนอย่างมากแก่ประชาชนโดยเจ้าหน้าที่ไม่อาจเข้าเข้าช่วยเหลือ ได้ อิหร่านขาดวินัยในการปกครองและเศรษฐกิจหยุดชะงัก ด้วยสภาพดังกล่าวสร้างแรงบีบคั้นอย่างมากแก่ชาห์ เรซา ปาห์เลวี เป็นผลให้ในวันที่ 16 มกราคม 1979 ชาห์ เรซา ปาห์เลวีตัดสินใจถูกกักขังจากการเมืองจากอิหร่าน (เป็นการสืบสุคราชวงศ์ปาห์เลวีในอิหร่าน 1925-1979) ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1979 โคอมานีจากฝรั่งเศสเดินทางกลับอิหร่าน ประกาศจัดตั้งประเทศสาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน (The Islamic Republic of Iran) และใช้คำสอนในศาสนาอิสลามเป็นหลักในการปกครองประเทศ

วิกฤติการณ์อิหร่านจับคนเมริกันเป็นตัวประกันหรือวิกฤติการณ์อิหร่าน ปี 1979 (The Iranian Hostage Crisis or The Iranian Crisis 1979) เกิดขึ้นในวันที่ 4 พฤศจิกายน 1979 สาเหตุมาสู่การเกิดวิกฤติการณ์อิหร่านจับคนเมริกันเป็นตัวประกันปี 1979 คืออิหร่านต่อต้านสหรัฐอเมริกา สืบเนื่องมาจากปี 1953 สหรัฐอเมริกาให้การช่วยเหลือและสนับสนุนชาห์ เรซา ปาห์เลวี กลับมีอำนาจอีกครั้ง และโอบอุ้มชาห์ เรซา ปาห์เลวีมาโดยตลอดเวลาช่วงปี 1953-1979 ด้วยการหนึ่ง ขายอาวุธร้ายแรงมีประสิทธิภาพสูงในราคามิตรภาพเพื่อให้ใช้ปราบกลุ่มต่อต้าน คงรักษา

อำนาจชาห์ในอิหร่าน นำการเป็นใหญ่ในแหล่งน้ำมันอ่าวเปอร์เซีย และดึงอิหร่านออกจากการมีความสัมพันธ์กับรัสเซีย สองฝ่ายเจ้าหน้าที่อิหร่านปฏิบัติการปราบปรามอย่างมีประสิทธิภาพ กือชาวัก ไว้ค่าน้ำบลังก์ชาห์ สามจัดส่งเจ้าหน้าที่เมริกันอยู่ให้คำปรึกษาเพื่อการแก้ไขปัญหาแก่ชาห์ สี่กระชับความสัมพันธ์ระดับผู้นำโดยประธานาธิบดีคาร์เตอร์เยือนอิหร่านในปี 1977 และทำให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและเทคโนโลยี และล่าสุดหารัฐอเมริกาทำตัวเป็นมิตรที่ดียามชาห์ เรขาปาห์เดวีริอานาจและป่วยด้วยโรคมะเร็งโดยปลายเดือนตุลาคม 1979 ประธานาธิบดีคาร์เตอร์ตัดสินใจอนุญาตให้ชาห์เข้าตรวจและรับการรักษา焉เร็วในโรงพยาบาลที่นิวยอร์ก ความช่วยเหลือที่สหราชอาณาจักรให้แก่ชาห์ในปลายเดือนตุลาคม 1979 สร้างความขึ้นในกรณีเด่นอย่างมากแก่ชาวอิหร่านภายใต้การนำของโคงไมนี นำสู่วิกฤติการณ์อิหร่านจับคนอเมริกันเป็นตัวประกันหรือวิกฤติการณ์อิหร่านในวันที่ 4 พฤศจิกายน 1979¹⁶⁶ โดยคณะปฏิวัติชาญครรจ์อิหร่าน (Revolutionaries) อ้างตนเองว่าเป็นนักศึกษาภายใต้การสั่งการของโคงไมนี บุกเข้ายึดสถานทูตสหราชอาณาจักรที่กรุงเตหะราน (Tehran) จับกุมคนอเมริกัน 71 คนในสถานทูตเป็นตัวประกัน ต่อมาปล่อย 19 ตัวประกัน อเมริกันซึ่งล้วนเป็นสตรี นาวิกโยธินอเมริกันผู้ดำเนินภารกิจและคนป่วย คงไว้เพียงบรรดาเจ้าหน้าที่สถานทูตอเมริกันที่เป็นชายทั้งฝ่ายทหารและพลเรือนจำนวน 52 คน พร้อมที่จะเสนอให้สหราชอาณาจักรส่งตัวชาห์แห่งอิหร่าน (ตรวจและรับการรักษา焉อยู่ที่โรงพยาบาลในนิวยอร์ก) แก่รัฐบาลอิหร่านเพื่อพิจารณาพิพากษางานโทษ แลกเปลี่ยนอิสระภาพของตัวประกันอเมริกัน 52 คน (ปฏิบัติการจับตัวประกันอเมริกันครั้งแรกเกิดในปี 1968¹⁶⁷ ในสมัยประธานาธิบดีลินดอน บี. จอห์นสัน (1963-1969) เมื่อกองกำลังทหารเกาหลีเห็นบุกยึดเรือรบอเมริกันชื่อพูโนโล (Pueblo) จับลูกเรืออเมริกัน 82 คนเป็นตัวประกันเป็นเวลานานถึงสิบเอ็ดเดือน)

ท่าทีประธานาธิบดีคาร์เตอร์ต่อวิกฤติการณ์อิหร่านจับคนอเมริกันเป็นตัวประกันปี 1979 : ท่าทีประธานาธิบดีคาร์เตอร์ต่อวิกฤติการณ์อิหร่านจับคนอเมริกันเป็นตัวประกันปี 1979¹⁶⁸ ประการแรกคือ ปฏิเสธการส่งตัวชาห์แห่งอิหร่านให้แก่รัฐบาลอิหร่าน ภายใต้การนำของโคงไมนี (ชาห์พักรักษาตัวถึงเดือนธันวาคม 1979 ก็ย้ายจากสหราชอาณาจักรเข้าสำนักที่ปานามา และในเดือนมีนาคม 1980 จากปานามาเข้าสำนักที่อิหร่าน โดยการอนุญาตของประธานาธิบดีชาห์ตัด และชาห์แห่งอิหร่านเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งในเดือนกรกฎาคม 1980 ขณะพำนักระหว่างอิหร่าน) สองสั่งตัดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจด้วยการหดหายและส่งอาวุธตลาดจนความช่วยเหลือได้ ๆ แก่อิหร่าน สามสั่งควบคุมเงินและของมีค่าของชาวอิหร่านที่นำฝากในธนาคารอเมริกัน สี่จัดส่งนักเรียนนักศึกษาอิหร่านที่ศึกษาในสหราชอาณาจักรกลับอิหร่าน ห้าสหราชอาณาจักรและมวลประเทศสมาชิกโลกเสรีร่วม

กันประพานการกระทำของอิหร่านในวันที่ 4 พฤศจิกายน 1979 ว่าจะเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ และเรียกร้องให้รัฐบาลอิหร่านปล่อยตัวประกันอเมริกันทั้ง 52 คน หกประธานาธิบดีการ์เตอร์สั่ง กองทัพเรืออเมริกันประจำ่านน้ำมาน้ำมนตรีนเดียเตรียมพร้อมปฏิบัติการ เพื่อเป็นการแสดงสัญญาณ เตือนรัฐบาลอิหร่านถึงความพร้อมปฏิบัติการของกองกำลังอเมริกันถ้าจำเป็น เจ็ดประธานาธิบดีการ์เตอร์ประกาศหลักการการ์เตอร์ปี 1980 (The Carter Doctrine of 1980)¹⁶⁹ ในวันที่ 23 มกราคม 1980 กำหนดศหวัฐอเมริกาจำเป็นต้องเข้าขัดวางแผนทางการแข่งคุ้ยกองกำลังอเมริกันถ้าจำเป็นด้วยการ ปฏิบัติการที่หนักหน่วงและเดินขาดเพื่อปกป้องเหล่าน้ำมัน (ทรัพยากรธรรมชาติที่สหัสข้อมูลจำ เป็นต้องใช้เพื่อการดำเนินชีวิต) บริเวณอ่าวเปอร์เซีย ประธานาธิบดีการ์เตอร์นั่งใช้หลักการการ์เตอร์ปี 1980 กับทั้งอิหร่านและรัสเซีย (วิกฤติการณ์อฟغانิสถาน- 27 ธันวาคม 1979) รวมถึงกระตุ้น คณอเมริกันให้รับรู้ถ้าจำเป็นต้องมีการเกณฑ์ทหารเพื่อการปราบปราม และทั้งเป็นการตัดสินใจย่าง เด่นชัดในการนำสหัสข้อมูลจำเป็นที่อยู่ในปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับน้ำมันบริเวณอ่าวเปอร์เซีย แปด ประธานาธิบดีการ์เตอร์ประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทุกด้านอิหร่านในวันที่ 1 เมษายน 1980 และ เก้าประธานาธิบดีการ์เตอร์สั่งซิงตัวประกันอเมริกันด้วยปฏิบัติการเฉลิมพลเตอร์เปคดำเนินวันที่ 24 เมษายน 1980¹⁷⁰ ผลการปฏิบัติการล้มเหลวนี้ื่องจากเฉลิมพลเตอร์สามารถดำเนินแปดลำตากเมื่อต้องเจอก พ่ายทราย ลำที่สี่ชนกับเครื่องบินชนสี่ เครื่องบินทั้งสองลำระเบิดกลางอากาศมีผลให้ลูกเรือ อเมริกันเสียชีวิตแปดคน รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศสหัสข้อมูลจำเป็นรัฐมนตรี ไซรัส อาร์. แวนส์ (Cyrus R. Vance) ผู้คัดค้านแผนปฏิบัติการซิงตัวประกันอเมริกันของประธานาธิบดีการ์เตอร์มาแต่ แรกแสดงความรับผิดชอบในความผิดพลาดครั้งนี้ด้วยการประกาศลาออกจากเป็นรัฐมนตรี กระทรวงการต่างประเทศ ประธานาธิบดีการ์เตอร์เลือกเอ็ดมันด์ เอส. มัสกี (Edmund S. Muskie) เป็นรัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศแทนไซรัส อาร์. แวนส์ และทั้งรัฐบาลอิหร่านภายใต้การนำ ของโคงีนนีคีย์ด้วยตัวประกันอเมริกันทั้ง 52 คน ໄว้เพื่อให้เป็นโล่ป้องกันมาตรการการโจมตีใด ๆ ที่ สหัสข้อมูลจำเป็นตัวประกันอเมริกันทั้ง 52 คน ได้รับการปล่อยตัวในวันที่ 20 มกราคม 1981 (เป็นวันพิธีสถาบันตนเข้า รับตำแหน่งประธานาธิบดีของโรแลนด์ ดับเบลยู. รีแกน (Ronald Wilson Reagan) และเป็นวันที่ เจนส์ อี. คาร์เตอร์ พ้นจากตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการ) รวมเวลา 444 วัน (4 พฤศจิกายน 1979-20 มกราคม 1981) ที่อิหร่านกักขังตัวประกันอเมริกัน 52 คน

2.7 ประธานาธิบดีการ์เตอร์ "ไม่ปฏิบัติตามแนวทางในนโยบายต่างประเทศที่กำหนดไว้"¹⁷¹ สืบเนื่องมาจากประธานาธิบดีการ์เตอร์เมื่อขึ้นบริหารประเทศได้กำหนดนโยบายต่างประเทศไว้คือ

การพันธิกรมนุษยชน (The Human Rights Policy) ลดจำนวนกองกำลังทหารอเมริกันที่ประจำการอยู่ในสหราชอาณาจักร ลดการขายอาวุธอเมริกันให้ต่างชาติ และลดการเพ่งขันในอาวุธนิวเคลียร์ ในทางปฏิบัติที่ปราศจากคือในเรื่องนโยบายสิทธิมนุษยชน ประธานาธิบดีคาร์เตอร์เลือกปฏิบัติกับประเทศที่รู้นาลกจีบ่มเงะเมิดสิทธิประชาชนคือกล่าววิจารณ์โภมตีรุสเซีย ตัดให้ความช่วยเหลือได้ ๆ แก่อาร์เจนตินา อุรุกวัย นิカラากัว ชิลี และเอธิโอเปีย ตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับคิวบา และ อุกานดา ตัดให้ความช่วยเหลือเป็นระยะ ๆ กับพิลิปปินส์ เกาหลีใต้และอิหร่าน และคงความช่วยเหลือตลอดเวลาแม้นจะรู้ว่ารู้นาลและเมิดสิทธิประชาชนในแอฟริกาได้ และซึ่งบันดา (เดียกตัวมาแล้วอย่างละเอียดในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสหราชอาณาจักรกับรุสเซียในหัวข้อ 2.5.1) ในเรื่องลดจำนวนกองกำลังทหารอเมริกันที่ประจำอยู่ในสหราชอาณาจักรในทางปฏิบัติปราศจากคือเพิ่มจำนวนทหารอเมริกันที่ประจำอยู่ในสหราชอาณาจักรจากในปี 1976 มี 460,000 คน เป็น 489,000 คนในปี 1980 อันเป็นการเพิ่มน้ำหนักในการปฏิบัติการอย่างมาก ในเรื่องลดการเพ่งขันในอาวุธนิวเคลียร์กับรุสเซียในทางปฏิบัติปราศจากคือสหราชอาณาจักรขององค์การนาโต้ (NATO) สัญญาคงคิดตั้งจรวดบีปนาวุธครูซ (cruise missile) และจรวดบีปนาวุธเพอร์ชิง 2 (The Ballistic Missile Purshing II) ในยุโรปตะวันตกเพื่อต้านการบุกโขมตีของรุสเซีย

3. พรรครีพันธิกรันนำโดยโรมแอล ดับเบลยู. รีแกน ชนะการเลือกตั้งในปี 1980

การเลือกตั้งในปี 1980 พรรครีพันธิกรันส่งโรมแอล ดับเบลยู. รีแกน (Ronald Wilson Reagan) รับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดีและจอห์น ไฮช. ดับเบลยู. บุช (George Herbert Walker Bush) รับเลือกในตำแหน่งรองประธานาธิบดี โรมแอล รีแกนกล่าววิจารณ์ผลงานภายในประเทศของประธานาธิบดีคาร์เตอร์ว่าไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้⁷² กีดกันทางการค้าและเศรษฐกิจ ทำให้ภาวะเงินเฟ้อขึ้นสูงอยู่ถึง 13.3% ในปี 1979 และ 18% ในปี 1980 และอัตราคนว่างงานสูงถึง 7.8% ในปี 1980 โรมแอล รีแกน เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจคือลดการเก็บภาษีรายได้คนอเมริกัน ลดการใช้จ่ายเงินที่ไม่จำเป็นของรัฐบาลกลางอันรวมถึงหยุดการรับเข้าหน้าที่ใหม่ในหน่วยงานของรัฐ สร้างความสมดุลย์ในงบประมาณรายรับรายจ่าย ลดการแทรกแซงของรัฐบาลกลางในธุรกิจ มองงานสวัสดิการให้อยู่ภายใต้การดำเนินการของรัฐบาลลงและรัฐบาลท้องถิ่น ลดค่าจ้างแรงงานต่ำสุดลงอีกเพื่อลดอัตราคนว่างงานลงและสร้างงานที่จำเป็นเพิ่ม และทั้งจะปฏิรูปการทำงานของกระทรวงพลังงานและ

กระทรวงศึกษาธิการ โรมแอล รีแกนกล่าววิจารณ์ผลงานต่างประเทศของประธานาธิบดี卡เตอร์ว่าทำให้สหรัฐอเมริกามีแผนงานมุ่งพัฒนาด้านกองกำลังและอาชีวศึกษาที่กว่ารุสเซียและทั้งลดบทบาทสหรัฐอเมริกาในเวทีการเมืองโลก¹⁷³ โดยอิหร่านกล้าขับคนอเมริกันในสถานทูตอเมริกันที่กรุงเตหะรานในอิหร่านเป็นตัวประกันในวันที่ 4 พฤศจิกายน 1979 และรุสเซียกล้ารุกรานอัฟغانิสถานในวันที่ 27 ธันวาคม 1979 โรมแอล รีแกนเสนอแนวทางแก้ไขคือ จะเพิ่มงบประมาณด้านการทหารเพื่อเสริมสร้างกองกำลังและอาชีวศึกษาของสหรัฐอเมริกาให้แข็งแกร่งนีประสีทิชีภพสูง จะยืนหยัดต่อต้านรุสเซียและอิหร่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะดำเนินการให้อิหร่านปลดปล่อย 52 ตัวประกันอเมริกันให้เร็วที่สุด และจะนำสหรัฐอเมริกาก้าวสู่การเป็นชาติผู้นำในเวทีการเมืองโลก พรรคเดโมครติกส่งประธานาธิบดีเจมส์ อ. คาร์เตอร์ รับเลือกในตำแหน่งประธานาธิบดีอีกหนึ่งสมัย และวอลเตอร์ เอฟ. มองเดล รับเลือกในตำแหน่งรองประธานาธิบดีอีกสมัยเช่นกัน คะแนนนิยมที่คนอเมริกันจะให้แก่พรรคเดโมครติกลดลงอย่างมาก เพราะประธานาธิบดี卡เตอร์ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และไม่สามารถปลดปล่อย 52 ตัวประกันอเมริกันได้ ผลการนับคะแนนโรมแอล รีแกนชนะได้ 489 คะแนนจากค yayผู้เลือกประธานาธิบดี ประธานาธิบดี卡เตอร์พ่ายแพ้ได้เพียง 49 คะแนนจากค yayผู้เลือกประธานาธิบดี อันหมายความว่าในวันที่ 20 มกราคม 1981 โรมแอล รีแกนจะเข้าพิธีสาบานตนรับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาลำดับที่ 40

การพิมพ์คำราประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาในคริสต์ศตวรรษที่ 20 (HI 483) ในครั้งนี้งบลงค่ายเหตุการณ์เพียงปี 1981 ในการปรับปรุงคำราคราวหน้าจะเพิ่มเติมเรื่องราวประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกานับจากปี 1981 เป็นต้นไปภายใต้การนำของประธานาธิบดีโรมแอล รีแกน ประธานาธิบดีจอร์ช บุช และประธานาธิบดีวิลเลียม บิล เจฟเฟอร์สัน คลินตัน

ເຈົ້າອະນຸມວກທີ 6

1. Unger, Irwin. **These United States : The ‘Questions of Our Past.** (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1989), p. 830.
2. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** (D.C. Health and Company, 1994). p. 958.
3. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** (McGraw-Hill, Inc., 1991). p. 925.
4. Ibid., pp. 926-927.
5. Ibid., p. 927.
6. Loc.cit.
7. Ibid., p. 930.
8. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot., Brody, David and Ware, **Susan. America’s History.** (Worth Publishers, Inc., 1993). p. 993.
9. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History. p. 907.**
10. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** (New York: Houghton Mifflin Company, 2000). p. 881.
11. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past.** p. 834.
12. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and **Williams, R. Hal. American Past Present : Volume II From 1865.** (Addison Wesley Educational Publishers Inc., 1999). p. 978.
13. Brinkley, Alan., Current, Richard, N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History. p. 940.**
14. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., **Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. The Enduring Vision : A History of the American People. p. 881.**

15. Loc.cit.
16. Loc.cit.
17. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past.** p. 835.
18. Loc.cit.
19. Loc.cit.
20. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1866.** p. 978.
21. Loccit.
22. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past.** pp. 835-836.
23. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 935.
24. Loccit.
25. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past.** p. 836.
26. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 935.'
27. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G. and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** (Boston: Houghton Mifflin Company, 1986). p. 922.
28. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 936.
29. Loccit.
30. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 881.
31. Loccit.
32. **The World Book Encyclopedia : U-V Volume 20.** (World Book-Childcraft International, Inc., 1982.). p. 294.
33. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past.** p. 834.

34. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, **Brody**, David and Ware, Susan. **America's History**. p. 876.
35. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States**. p. 936.
36. Loc.cit.
37. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past**. p. 833.
38. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People**. p. 882.
39. Loc.cit.
40. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past**. p. 834.
41. Loc.cit.
42. Loc.cit.
43. Wilson, R. Jackson., Gilbert, James., Nissenbaum, Stephen., Scott, Donald., Earle, Carville., Hoffman, Ronald. **The Pursuit of Liberty : A History of the American People**. (Alfred A. Knopf, Inc., 1984). pp. 945-946.
44. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past**. p. 834.
45. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States**. p. 924.
46. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History**. p. 938.
47. Loc.cit.
48. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States**. p. 924.
49. Ibid., p. 931.

50. Loc.cit.
51. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 963.
52. Ibid., p. 963.
53. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past.** p. 833.
54. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 884.
55. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 976.
56. Loc.cit.
57. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 947.
58. Ibid., pp. 946-947.
59. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 976.
60. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 947.
61. Loc.cit.
62. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 983.
63. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 919.
64. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 983.
65. Loc.cit.
66. Loc.cit.
67. Ibid., p. 984.

68. Loc.cit.
69. Ibid., p. 983.
70. Loc.cit.
71. Ibid., p. 984.
72. Loc.cit.
73. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank **and** Williams, T. Harry. **American History.** p. 942.
74. Loc.cit.
75. Loc.cit.
76. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 965.
77. Brinkley, Alan., Current, Richard N.. Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 933.
78. Ibid., p. Appendices XXIII.
79. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 884.
80. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 965.
- al. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 884.
82. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 965.
83. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 977.
84. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 844.

85. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 962.
86. Ibid., p. 974.
87. Ibid., pp. 972-975.
88. Wilson, R. Jackson., Gilbert, James., Nissenbaum, Stephen., Scott, Donald., Earle, Carville., Hoffman, Ronald **The Pursuit of Liberty : A History of the American People.** pp. 952-953.
89. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brady, David and Ware, **Susan. America's History.** p. 990.
90. Ibid pp. 990-991.
91. Ibid.,p.991.
92. Loc.cit.
93. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 988.
94. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 980.
95. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 986.
96. Ibid., pp. 986-987.
97. Ibid., p. 987.
98. Ibid., p. 984.
99. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 976.

100. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 984.
101. Loc.cit:
102. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 999.
103. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **America; Past Present : Volume II From 1865.** p. 985.
104. Ibid., p. 986.
105. Loc.cit.
106. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 903.
107. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 987.
108. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 976.
109. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 956.
110. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 993.
111. Ibid., p. 991.
112. Loc.cit.
113. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 904.
114. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 956.
115. Loc.cit.
116. Ibid., p. 957.

117. Loccit.
118. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, **Susan. America's History.** p. 1000.
119. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 976.
120. Loc.cit.
121. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past.** p. 859.
122. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. Appendices XXXV.
123. Loc.cit.
124. Loccit.
125. Ibid., p. 958.
126. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and **Williams**, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 984.
127. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., **Salisbury**, Neal., **Sitkoff**, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People.** p. 903.
128. Ibid., p. 904.
129. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 958.
130. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 1001.
131. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 958.
132. Loc.cit.
133. Wilson, R. Jackson., Gilbert, James., Nissenbaum, Stephen., Scott, Donald., Earle, Carville., Hoffman, Ronald. **The Pursuit of Liberty : A History of the American Peopk.** p. 958.

134. Loc.cit.
135. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History**. p. 991.
136. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederic&son, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865**. p. 985.
137. Unger, Irwin. **These United States : The Questions of Our Past**. p. 860.
138. Loc.cit.
139. Boyer, Paul S., Clark, Clifford E., Kett, Joseph F., Salisbury, Neal., Sitkoff, Harvard and Woloch, Nancy. **The Enduring Vision : A History of the American People**. p. 907.
140. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States**. p. 930.
141. **The World Book Encyclopedia (International) : P-Volume 15**. (World Book, Inc., 1992). pp. 121-125.
142. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History**. p. 1001.
143. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, 'William M. **A People and A Nation : A History of the United States**. p. 934.
144. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History**. p. 959.
145. Loc.cit.
146. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1866**. p. 993.
147. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History**. p. 1001.

148. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 932.
149. Ibid., pp. 934-935.
150. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 1001.
151. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 977.
152. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 930.
153. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 1001.
154. Norton, Mary Beth., **Katzman**, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A-People and A Nation : A History of the United States.** p. 931.
155. **The World Book Encyclopedia (International) : A-Volume 1.** p. 141.
156. Bailey, Thomas A. and Kennedy, David M. **The American Pageant : A History of the Republic.** p. 981.
157. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 961
158. Loc.cit.
159. Loc.cit.
160. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 1002.
161. Brinkley, Alan.; Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 961.

162. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1885.** p. 994.
- 163. The World Book Encyclopedia (International) : I-Volume.** pp. 343-344.
164. **The World Book Encyclopedia (International) : K-Volume.** p. 242
165. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 1002.
166. Loc.cit.
167. Brinkley, Alan., Current, Richard N., Freidel, Frank and Williams, T. Harry. **American History.** p. 961.
168. Henretta, James A., Brownlee, W. Elliot, Brody, David and Ware, Susan. **America's History.** p. 1002.
169. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, George M. and Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 994.
170. Loc.cit.
171. Norton, Mary Beth., Katzman, David., Escott, Paul D., Chudacoff, Howard P., Paterson, Thomas G and Tuttle, William M. **A People and A Nation : A History of the United States.** p. 935.
172. Divine, Robert A., Breen, T.H., Frederickson, **George M. and** Williams, R. Hal. **American Past Present : Volume II From 1865.** p. 1003.
173. Loc.cit.